

ĒRĢĻU NOVADA ZINĀS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 5 (90)

2014. maijs

Īsziņas

Zintas Saulītes foto

✓Ērgļu novada pašvaldības „Braku” un „Meņģeļu” muzejā ir īstenots LAD projekts nr. 13-05-LL15-L413201-000004 „Braku dzīvojamās mājas jumta un Meņģeļu pirts vienkāršotā renovācija”, kura rezultātā februārī Braku dzīvojamajai mājai uzlikts jauns niedru jumts un aprīti Meņģeļu pirtiņai ir nomainīti atsevišķi balķi, izbūvēts jauns akmens krāvuvs, izgatavota lāva un dēļu grīda. Darbus veica SIA „Jumti un Fasādes”. Projekta kopējās izmaksas - 24 245,12 EUR, publiskais finansējums 14 940,15. Papildus ar Ērgļu novada pašvaldības finansiālo atbalstu ir veikta Braku dzīvojamās mājas bēniņu siltināšana.

Initas Lapsas foto

✓Pie Jumurdas pagasta pārvaldes saietā ēkas iedzīvotāju ērtībai ir pieņemta pašvaldība ir izvietojusi atpūtas soliņus un sūpoles ar slidkalniņu. Lai mūsu straujajā ikdienā atrodas vieta arī kādam pārdomu mirklim!

✓Sausnējas pagasta pārvalde izdevusi informatīvu bukletu par Sausnējas pagastu. Krāsainajā izdevumā ievietots visaptverošs apraksts ar statistikas datiem, nosaukti ievērojamie pagasta cilvēki un vietas. Informāciju papildina krāsaini attēli. Buklets iespiests tipogrāfijā SIA „Erante”.

✓9. maijā Ērgļu novadā “Lejas Augļēnos” bija ieradies dižkoku atbrīvotāju grupa Latvijas Zinātņu akadēmijas pētnieka Gunta Eniņa vadībā, lai atbrīvotu no krūmiem dižozolus, kurus 1977. gadā bija atbrīvojis Imanta Ziedoņa grupa. Tagad tie atkal bija ieauguši kokos un krūmos un līdz ar to zaudējuši daļu sava vainaga. Ozolu atbrīvošanu daļēji jau bija veikusi zemes īpašnice Natālija Buile ar ģimeni (brīvdienas un atvaļinājumus viņi pavada Augļēnu kalna atbrīvošanā no latvāņiem un krūmiem). Dažu stundu laikā tika atbrīvoti divi ozoli. Noslēgumā tika dziedātas dziesmas gan par ozoliem, gan par citiem Latvijas kokiem, kā arī par skaisto Latvijas dabu.

Foto no Gunta Eniņa personīgā arhīva

Augļēnu kalna dižozols saukts arī par Rūķīšu ozolu.

✓17. maijā par godu Norvēģijas valsts svētkiem - 200. gadadienai, kopš pieņemta šis Valsts Konstitūcija, Rīgā, Esplanādē, tiks rīkota kultūras programma, kurā ar norvēģu deju programmu piedalīsies Ērgļu jauniešu deju kolektīvs “RŪDIS” (vad. Antra Grinberga). Ar šādu pat programmu kolektīvs jau piedalījās A. Kuzinas veidotajā pasākumā “Brakos” - Ibsena un Blaumaņa izstādes “Pēr, Tu melo” atklāšanā. Šādi Norvēģijas vēstniecība ar savu uzņēmumu iesaistīšanos svinēs Norvēģijas valsts svētkus, popularizējot norvēģu kultūru, norvēģu uzņēmējdarbību Latvijā, EEZ-Norvēģijas finanšu instrumentus u.c.

Par šā gada plāniem mūsu novadā

Pēc ziemas, kura tā īsti neatnāca, klāt pavasaris ar savām ierastajām darba darbu un citām aktivitātēm. Ko esam pašvaldībā plānojuši veikt šajā gadā, par to vēlos informēt mazliet sīkāk.

Pašvaldības budžeta līdzekļi paredzēti galvenokārt ikdienas iestāžu un teritorijas uzturēšanas darbiem, taču esam šogad ielānojuši veikt remontdarbus arī vairākās novada iestādēs. Sociālās aprūpes centrā “Kastaņas” tiks pārmūrētas kritiskā stāvoklī esošās krāsnis, kā arī labiekārtots pagalmis, to daļēji nokļājot ar cieta segumu. Vidusskolā plānota zāles un skatuves pārbūve, modernizējot apgaismojumu, arīdžan datortehnikas nomainīšana. Pirmsskolas iestādē “Pienenīte” iecerēts atjaunot abas kāpnes un kāpņu telpas, kā arī izremontēt vairākas grupu telpas, izstrādāt projektu zāles paplašināšanai, pielāgojot to kā sporta, tā citu grupu nodarbību un svinīgo pasākumu vajadzībām. Ar ES līdzfinansējumu R. Blaumaņa memoriālā muzeja “Braki” dzīvojamā māja ieguvusi jaunu niedru jumtu, brāļu Jurjānu memoriālajā muzejā “Meņģeļi” atjaunota pirts ēka un pirts krāsns. Ar vietējo un ārvalstu sponsoru atbalstu lieli remontdarbi veikti Ģimenes atbalsta centrā “Zīļuks”, savukārt sociālās aprūpes centrā papildināts un atjaunots speciālais aprīkojums.

Turpinām saraksti un sarunas ar „Latvijas Valsts ceļiem” un Satiksmes ministriju par mūsu “sāpju bēma” - Rīgas ielas rekonstrukciju, kura, kā zināms, ir valsts īpašums. Lai arī bija plānots sāktot tūlīt pēc Rīgas ceļa rekonstrukcijas pabeigšanas, tomēr atrunas “valstij nav naudas” dēļ līdz šim tas vēl nav izdarīts. Tā nu mēs turpinām sarunas dažādos līmeņos un nezaudējam cerību, ka tas tiks paveikts. Sarunās akcentējam satiksmes drošību, kas kļuvusi īpaši kritiska posmā no pasta ēkas līdz krustojumam ar Blaumaņa ielu. Un jāņem vērā vēl arī tas, ka turpina pieaugt satiksmes intensitāte caur Ērgļiem.

Tāpat sarunas turpinās ar Valsts Ugunsdzēsības dienesta vadību par vecā depo, kas kļuvis bīstams apkārtnējiem, nojaukšanu un jauna būvi.

Bija plānots, ka darbi sāksies 2013. gadā, taču termiņš tika atbīdīts uz nenoteiktu laiku. Mēs nezaudējam cerību, ka Ērgļu ugunsdzēsēji tiks drīzumā pie jaunām, modernām telpām. Runājot vēl par sadarbību ar valsts struktūrām, jāpiemin dzelzceļa viadukts pār Parka ielu, kas bojā ielas segumu un traucē atsevišķos gadījumos lielgabārta transporta kustību. To „Latvijas Dzelzceļa” Nekustamā īpašuma daļa pēc mūsu lūguma solīja demontēt jau pagājušajā gadā, taču tas tomēr nepiepildījās, līdz ar to turpināsim darbu arī šajā virzienā.

Šinī gadā mums būs iespēja par Eiropas Savienības ERAF līdzekļiem ierīkot trīs jaunus publiskos interneta pieejas punktus (PIPP) - pa vienam Ērgļos, Sausnējā un Jumurdā. Tas dos iespēju izveidot trīs jaunas bezvadu interneta piekļuves vietas 50 metru rādiusā, kā arī vismaz vienu no tām ar piekļūvi interneta datoram ar drukāšanas un skenēšanas iespējām A4 un A3 formātā. Mūsu novadam šim mērķim paredzēti 15 309 EUR ES līdzekļu. Pašu un valsts budžeta līdzfinansējums nepieciešams 15% apmērā. Šie PIPP būs atbalsts gan vietējiem uzņēmējiem, gan iedzīvotājiem, kā arī padarīs pievilcīgāku mūsu novada viesiem.

Vēl gaidām jaunās Lauku attīstības programmas atvēršanu, kas mums dos iespēju uzlabot pašvaldībai piederošos grants ceļus uz lielākajām zemnieku saimniecībām. Par to sīkāka informācija sekos tad, kad būs zināmi finansējuma saņemšanas nosacījumi, un tas notiks ne ātrāk kā šī gada otrajā pusē.

Novēlu visiem darbīgu vasaru, izbaudīt gan tradicionālos Novada svētkus, gan citas aktivitātes, īstenot savas darba un atpūtas ieceres.

Tā kā šis mums ir divu vēlēšanu gads, vēlu visiem vēsu prātu, kā arī ticību sev un savas valsts nākotnei.

Guntars Velcis, Ērgļu novada domes priekšsēdētājs

Jura Jurjāna XVI Starptautiskais konkurss „Jaunais mežradznieks - 2014”

24. un 25. aprīlī Ērgļu saietā namā jau 16. reizi norisinājās konkurss “Jaunais mežradznieks”. Atklāšanas ceremonijā savu sveicienu jauniejiem mūziķiem sniedza Ērgļu sporta deju kluba „Vizbulīte” dejotāji Mareks Dinga ar partneri Emīliju Gustīni Zommeri un Kristiāns Židavs ar partneri Kristu Ieleju. Šogad konkursā piedalījās 29 jaunie izpildītāji no Lietuvas, Igaunijas, Latvijas mūzikas skolām. Dalībniekus sveica žūrijas komisijas priekšsēdētājs, Jāzeps Vītola Latvijas mūzikas akadēmijas profesors Arvīds Klišāns un Brāļu Jurjānu biedrības priekšsēdētājs, konkursa galvenais organizators Mārtiņš Jaugietis. Katrs dalībnieks saņēma organizētāju sarūpētas piemiņas veltes ar konkursa „Jaunais mežradznieks” emblēmu.

Konkursā Ērgļos neiztrūkstoši dalībnieki ir Lietuvas skolotāja Vilimanta Vītarta audzēkņi no Viļņas un Kauņas mūzikas skolām. Īpašs prieks, ka atzīstamus panākumus - 3. vietu - savā vecuma grupā (A grupā) ieguva Madonas mūzikas skolas 2. klases audzēknis Gusts Jekociņš (skolotājs Arturs Kloppe, koncertmeistare Jolanta Grase).

Konkursa noslēgumā patīkamas emocijas sniedza laureātu sniegums, kā arī mežragu kora burvīgais skanējums. Noslēgumā starptautiskā žūrija paziņoja arī rezultātus par konkursa uzvarētājiem:

A grupā:
a) laureāta nosaukums un I vieta Martai Etxezarretai (Lietuva) un Matīsam Lektaueram (Latvija),
b) laureāta nosaukums un II vieta Elenai Ujukinai (Lietuva),
c) laureāta nosaukums un III vieta Konrādam Reņņikovam (Latvija) un Gustam Jekociņam (Latvija),
d) I pakāpes diploms piešķirts Ērikam Gordam (Latvija) un Dāvim Benefeldam (Latvija),

e) II pakāpes diploms piešķirts Emīlijai Lottei Markovskai (Latvija) un Siim Siidra (Igaunija).

B grupā:
a) laureāta nosaukums un II vieta Daugirdas Kulvičius (Lietuva),
b) I pakāpes diploms piešķirts Kārlim Matīsam Lignickim (Latvija) un Mikam Dāvim Eglītim (Latvija),
c) II pakāpes diploms piešķirts Vairim Kovelam (Latvija) un Valentinas Reņņikovas (Lietuva).

C grupā:
a) laureāta nosaukums un II vieta Alenam Līdakam (Latvija),
b) II pakāpes diploms Jurgim Valentas (Lietuva) un Baltramiejus Kriksčiūnas (Lietuva).

D grupā:
a) laureāta nosaukums un I vieta Gediminas Abaris (Lietuva),
b) laureāta nosaukums un II vieta Reinim Sprūdem (Latvija),
c) laureāta nosaukums un III vieta Arturam Reinpōld (Igaunija),
b) I pakāpes diploms Rokas Tunylam (Lietuva) un Rihardam Tamra (Igaunija).

Paldies konkursa rīkotājam - Brāļu Jurjānu biedrības priekšsēdētājam Mārtiņam Jaugietim, kas sadarbībā ar Ērgļu novada pašvaldību un saietā nama darbiniekiem spējis uzņemt mūsu novadā starptautiska mēroga izpildītājmāksliniekus, kas spodrina mūsu novada dižgāra Jura Jurjāna atstāto kultūrvēsturisko mantojumu - mežraga spēles pamatu dārgumus. Nākamajā gadā - 17. konkurss. Tik daudz mežradznieku vienkop Ērgļos ir tikai vienreiz gadā - Jura Jurjāna konkursā “Jaunais mežradznieks”!

Sandra Avotiņa,
Ērgļu kultūras darba organizatore
Levas Vilnītes foto

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2014. gada aprīļa domes sēdē lemtu

✓Noteica maksu par Jumurdas pagasta pārvaldes pakļautībā esošās katlu mājas „Gaitas” piegādāto siltumenerģiju EUR 2,37 +PVN par 1 kvm apsildāmās platības.

✓Nolēma atsavināt, pārdodot par brīvu cenu, Ērģļu novada pašvaldības nekustamos īpašumus, kas atrodas Lauksaimniecības ielā 1, Ērģļos un “Skrodervēros”, Jumurdas pagastā.

✓Apstiprināja Ērģļu novada pašvaldības 2013. gada finanšu pārskatu.

✓Nolēma dzēst Ērģļu novada pašvaldībai piederoša dzīvokļa īrnieka komunālo maksājumu parādu summu EUR 816,63 sakarā ar viņa nāvi.

✓Nolēma finansiāli atbalstīt Ērģļu vidusskolas pamatskolas klašu skolēnu - basketbolistu dalību starptautiskajā basketbola turnīrā „Madonas Lieldienu Kausis - 2014”, piešķirot no pašvaldības pamatbudžeta sportam paredzētajiem līdzekļiem EUR 176 maksai par komandas dalību turnīrā un sportistu ēdināšanai.

✓Izskatot privātas personas iesniegumu, lēma nepārņemt pašvaldības īpašumā valstij piederošo nekustamo īpašumu “Ogrīņi - 2”, kas atrodas Jumurdas pagastā.

✓Izskatot Ērģļu Profesionālās vidusskolas direktora iesniegumu, dome lēma atbalstīt 9. Latvijas un Baltijas valstu jumīku čempionāta organizēšanu, piedāvājot Ērģļu pašvaldības rīcībā esošus novada prezentācijas materiālus.

✓Pieņēma nolikumu “Par Ērģļu novada pašvaldības finansējuma piešķiršanas un izlietojuma kontroles kārtību biedrībām un nodibinājumiem”:

NOLIKUMS Nr.2

2014. gada 24. aprīlī, domes sēdes prot. Nr.4, 7.§

Par Ērģļu novada pašvaldības finansējuma piešķiršanas un izlietojuma kontroles kārtību biedrībām un nodibinājumiem

Izdots saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 41. panta pirmās daļas 2. punktu

1. Vispārīgie noteikumi

1.1. Nolikums nosaka kārtību, kādā Ērģļu novada pašvaldības (turpmāk - Pašvaldība) piešķir finansējumu biedrībām un nodibinājumiem (turpmāk - Finansējuma saņēmējs) un kādā veidā tiek kontrolēts finansējuma izlietojums.

1.2. Uz Pašvaldības finansējumu un atbalstu var pretendēt biedrību un nodibinājumu reģistrā reģistrētu biedrību vai nodibinājumu, kuru juridiskā adrese ir reģistrēta Ērģļu novada administratīvajā teritorijā, projekti, kuru īstenošana pamatā notiek Pašvaldības administratīvajā teritorijā.

2. Finansējuma piešķiršanas mērķi

2.1. Finansējuma piešķiršanas mērķi ir:

2.1.1. atbalstīt sabiedrisko organizāciju aktivitātes, sabiedriski nozīmīgu projektu un pasākumu īstenošanu pašvaldības teritorijā;

2.1.2. veicināt iedzīvotāju aktivitātes attīstību novadā;

2.1.3. veicināt Ērģļu novada apazīstamību ārpus Ērģļu novada administratīvās teritorijas;

2.1.4. veicināt sadarbību starp Pašvaldību un Finansējuma saņēmējiem.

2.2. Nolikuma mērķis ir nodrošināt Pašvaldības apstiprinātajā Pašvaldības budžetā paredzēto finanšu līdzekļu racionālu, efektīvu un uz konkrētu mērķi virzītu izlietošanu.

2.3. Pašvaldība nodrošina lēmuma pieņemšanas procedūras atklātumu, kā arī vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi iesniegumu izskatīšanas un vērtēšanas procesā.

3. Finansējuma piešķiršanas nosacījumi

3.1. Pašvaldības finansējums tiek piešķirts pretendentiem, kuri:

3.1.1. paredz sabiedriski nozīmīgu programmu, projektu un pasākumu īstenošanu Ērģļu novadā;

3.1.2. piesaista vietējos resursus un brīvprātīgo darbu sabiedriski nozīmīgos projektos;

3.1.3. īsteno neformālas izglītības programmas dažādām iedzīvotāju sociālajām grupām;

3.1.4. piedāvā brīvā laika pavadīšanas dažādošanas un kvalitātes uzlabošanas iespējas;

3.1.5. nodrošina un piedāvā sociālos pakalpojumus noteiktām sociālajām iedzīvotāju grupām;

3.1.6. iesaista cilvēkus ar invaliditāti un rada viņiem pieejamu informatīvo un fizisko vidi;

3.1.7. veicina integrācijas procesus Ērģļu novadā;

3.1.8. ar Pašvaldības līdzfinansējumu nodrošina lielāka projekta īstenošanu;

3.1.9. atbalsta Ērģļu novada sportistus un sporta pasākumus.

3.2. Finansējuma saņēmēja aktivitātēm pamatā jānotiek Ērģļu novada pašvaldības administratīvajā teritorijā un to ieguvējiem jābūt Ērģļu novada iedzīvotājiem.

3.3. Pašvaldības līdzfinansējums netiek piešķirts:

3.3.1. biedrību un nodibinājumu administrācijas un darbinieku atlīdzībai;

3.3.2. nekustamā īpašuma iegādei vai būvniecības darbiem;

3.3.3. pabalstiem vai citiem maksājumiem privātpersonām;

3.3.4. aktivitātēm, kuru mērķis ir gūt peļņu;

3.3.5. politiskiem vai militāriem pasākumiem;

3.3.6. projektiem, kur nav paredzēts pašieguldījums vai cits piesaistītais finansējums;

3.3.7. pretendentiem, kurš nav iesniedzis atskaiti par iepriekš piešķirtā finansējuma izlietojumu;

3.3.8. pretendentiem, kurš sniedzis nepatiesas ziņas.

4. Finansējuma piešķiršanas kārtība

4.1. Pieteikuma dokumentus Pašvaldības finansiālā atbalsta saņemšanai iesniedz personiski vai pa pastu ierakstītā vēstulē Pašvaldībai.

4.2. Pieteikuma dokumenti sastāv no:

4.2.1. iesnieguma;

4.2.2. finansējuma izlietojuma tāmes (1. pielikums);

4.2.3. reģistrācijas apliecības kopijas.

4.3. Pretendents atbild par sniegto ziņu patiesumu.

4.4. Iesniegtos pieteikumus izvērtē un lēmumu par atbalstu pieņem Pašvaldības domes izveidotās komitejas, izvērtējot finansējuma pieprasījumā minēto informāciju un piemērojot finansējuma pieprasījuma izvērtēšanas kritērijus. Par komitejas atbalstītajiem pieteikumiem galīgo lēmumu pieņem Pašvaldības dome.

4.5. Finansējuma pieprasījuma galvenie vērtēšanas kritēriji noteikti:

4.5.1. aktualitāte;

4.5.2. iespējamie finansējuma piešķiršanas rezultāti un ieguvumi Ērģļu novadam;

4.5.3. izdevumu pamatotība un pašu finansējuma saņēmēju ieguldījuma apjoms;

4.5.4. pieprasītā finansējuma apjoms.

4.6. Pašvaldība ir tiesīga atteikties vai samazināt finansējuma piešķiršanu (attiecībā uz pieprasīto apjomu) no pašvaldības budžeta līdzekļiem, pamatojoties uz komitejas atzinumiem.

4.7. Pašvaldība piecu darba dienu laikā pēc Pašvaldības domes lēmuma slēdz līgumu ar Finansējuma saņēmēju par finansējuma piešķiršanu.

4.8. Par saņemta finansējuma izlietojumu Finansējuma saņēmējs līgumā ar Pašvaldību noteiktajā termiņā iesniedz atskaiti par finanšu līdzekļu izlietojumu (2. pielikums), pievienojot grāmatvedības attaisnojošo dokumentu (līgumu, rēķinu u.c.) un maksājumu uzdevumu kopijas.

4.9. Ja Finansējuma saņēmējs piešķirto finansējumu neizlieto pilnā apmērā, tad tam ir pienākums atmaksāt Pašvaldībai neizliedzto finansējuma daļu.

4.10. Pašvaldībai ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par piešķirtā finansējuma izlietošanas gaitu, kā arī kontrolēt piešķirtā finansējuma izlietojuma atbilstību.

5. Nobeiguma noteikumi

5.1. Papildinājumus un grozījumus noteikumos var ierosināt Pašvaldības domes pastāvīgās komitejas.

5.2. Nolikums stājas spēkā no tā pieņemšanas brīža.

Nolikums un tajā noteiktie 1. un 2. pielikumi pieejami Ērģļu novada pašvaldībā un publicēti mājaslapā internetā: www.ergli.lv, sadaļā - pašvaldība - domes sēžu lēmumi.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre
A. Rozenberga

Velta Kurzemniece - 2013. gada “Zelta čiekura” laureāte

8. maijā Rīgā, kultūras pilī „Ziemeļblāzma”, notika kārtējais, jau 10., meža nozares “Zelta čiekura” pasākums. Tajā balvu nominācijā „Par ilgtspējīgu saimniekošanu” saņēma arī Velta Kurzemniece.

Īpašumā „Silakalni” viņa sāka saimniekot pēc Atmodas, kad atguva savu senču mantojumu - 1995. gadā.

„Silakalnos” ir pagājusi Veltas bērniņa. Jau toreiz, ogojot, sēņojot, ar divriteni uz Katrīnas skolu braucot, vērota daba, iemīļots meža varenums.

Meža kopšana un apsaimniekošana prasa konkrētas zināšanas. Lai tās iegūtu, viņa iestājās biedrībā „Vidzemes augstienes meži”, piedalījās mācībās, izbraukumu semināros, ekskursijās uz meža demonstrējamu saimniecībām.

Ir uzrakstīti vairāki projekti LAD ELFLA Latvijas Lauku attīstības programmā. Saņemot atbalstu, iestādītas egles un bērzi 3,5 ha platībā, kas tiek kopti un papildināti. Meža darbos saimniecei čakli palīgi ir arī mazbērni: Kristaps, Artūrs, Artis un mazmeita Monta.

Velta Kurzemniece uzskata: “Kamēr es spēšu, man ir atbildība par vecvecāku un vecāku atstāto mantojumu. Un es ticu, ka arī mani mazbērni patīs novērtēt manu padarīto un viņiem tālāk uzticēto, jo dzimtas mežs nav tikai koki ar konkrētu nosaukumu. Dzimtas mežs silda arī dvēseli.”

Velta Kurzemniece kopā ar vakara vadītājiem Ēriku Hānbergu un Dainu Bruņinieci.

Biruta Nebare,
biedrības „Vidzemes augstienes meži” valdes priekšsēdētāja
Intas Puriņas foto

Būvgružu pieņemšana poligonā „Dziļā vāda”

SIA “Vidusdaugavas SPAAO” no 12. maija līdz 12. jūnijam organizē otrreiz izmantojamo būvniecības atkritumu pieņemšanu sadzīves atkritumu poligonā “Dziļā vāda” no fiziskām un juridiskām personām bez maksas, vadoties pēc Būvniecības atkritumu pieņemšanas noteikumiem.

Otrreiz izmantojamo būvniecības atkritumu pieņemšanas noteikumi sadzīves atkritumu poligonā “Dziļā vāda”

- Tiek pieņemti sekojoši būvniecības un būvju nojaukšanas atkritumu bez citu būvgružu un bīstamo atkritumu piemaisījumiem:
 - 1.1. ceļu būves un ēku nojaukšanas atkritumi – betona un dzelzsbetona konstrukcijas, betons, ķieģeļi, flīzes, keramika un ģipša materiāli;
 - 1.2. keramikas izstrādājumu, ķieģeļu, flīžu un būvmateriālu ražošanas atkritumi;
 - 1.3. cementa, kaļķu un ģipša, kā arī no tiem izgatavoto priekšmetu ražošanas atkritumi;
 - 1.4. ielu uzlaušanas atkritumi – cietie atkritumi (cements kopā ar saistvielām, bitums), kas rodas, uzlaužot vai atjaunojot ielu segumu;
 - 1.5. izraktā zeme – būvniecības laikā noraktā augsne, mākslīgi uzbērumi vai izraktā zeme, kas šajā vietā vairs nav izmantojama.
- Lai būvniecības atkritumi otrreizējai izmantošanai tiktu pieņemti bez maksas būvniecības atkritumu īpašniekam jānodrošina, ka tie nesatur citus sadzīves atkritumus un bīstamos atkritumus, tajā skaitā azbestu saturošos būvmateriālus.
- Ja būvniecības atkritumu atkritumiem tiek konstatēti citu būvgružu, kas nav minēti 1.punktā, vai sadzīves atkritumu piejaukumi, tie tiek pieņemti kā nešķīrotie būvgruži, saskaņā ar poligonā ievadamo atkritumu apstiprinātajiem tarifiem.
- Ja būvniecības atkritumu atkritumiem tiek konstatēti bīstamo vielu (arī azbestu saturošo būvmateriālu) piejaukumi būvniecības atkritumiem tiek atdoti atpakaļ piegādātājam, lai ar tiem rīkotos atbilstoši Latvijas Republikā noteikto bīstamo atkritumu apsaimniekošanas kārtībai (skat. MK 19.04.2011. noteikumu Nr.302 “Noteikumi par atkritumu klasifikatoru un īpašībām, kuras padara atkritumus bīstamus”).
- Otrreiz izmantojamie būvniecības atkritumi tiek pieņemti tikai poligonā “Dziļā vāda”, bet ne tā infrastruktūras objektos (pārkraušanas stacijās).

SIA „Vidusdaugavas SPAAO”
Valdes loceklis

J.Daģis

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2014. gada MAIJS

Nr. 5(126)

Redakcijas sleja

Putekšņu mākonī

Vēl tikai nesen aukstums ar savu elpu dvašoja uz dzeltenās un nedzīvās zāles. Pat dzīvo būtnu čala likās iesalusi aukstumā, kurš spītīgi vēl lika mums ķert pēc silta mētelīša un cimdiem. Toties tagad - ar saviem pasaules mērogā tik mazajiem lapu aizmetņiem pumpuri ir uzrīkojuši megasprādzienu un ierāvuši tieši tā epicentrā - zaļā, smaržīgā un pavasarīgā dēkā bez robežām.

Arī Ērgļu vidusskola ir šīs eksplozijas virpulī - mācību gada beigu un Skolēnu domes „Superklases” fināla noslēguma tuvums, Madonas reģiona skolu avižu redaktoru sanāksme un ciemošanās Braku sētā, siltās pavasara vēsmas, kuras ienāk klasēs un vilina doties savā vaļā ķert saules starus un, protams, 9. un 12. klases skolēnu drebošās sirdis, kurās ir kaut neliels nemiers par drīzajiem eksāmeņiem. Droši var vilkt paralēles ar dabu - maijā arī skolēni ir kā pumpuri, kuri gatavi ziedēt vasaras košumā, pirms tam atīstot sevi skolas radītājā apvalkā.

Tomēr pavasaris mēdz būt arī mājīgs - aiz kuplajām ziedu skarām, ķekariem un spurdzēm, kuru putekšņu mākoņos zum mūžam darbīgās bites, slēpjās arī skarbās salnas un lietus mākoņi. Salnas nokož skaitstākos ziedus un to ziedlapiņas, kuras vējš nes kā vieglas pārslas un mētā visapkārt kā satraķojies vērsis. Jau kaut nedaudz zaļā zeme tiek aplāta ar plānu nāves un dzīvības plīvuru, kurš atgādina par to, ka nekas nav pastāvīgs. Dubļi kā izsalkušo mutes aprij baltās ziedlapiņas un tās iesūc augsni.

Tik daudzšķautņains ir šis gadalaiks - ar pirmo silto lietus pilienu, kurš ļauj plaukt un stiepties garumā visam zaļajam, un ledaino elpas dvašu turpat pakausī. Tomēr tas neliedz baudīt tā brīnišķīgās pārmaiņas un gūt iedvesmu arī transformācijām sevī. Kā putnu dziesmas mūsos arvien skaļāk un neatlaidīgāk sauc ilgas, kuras tā vien vēlas traukties tālēs ar tiem pašiem skaļajiem, trokšņainajiem un brīnišķīgi brīvajiem spārniem, uz kuriem tās tikušas atnestas. Un vai putniem var pārnest to, ka viņi ilgas atveduši līdz no dienviņu zemēm? Vai tās visu laiku nav bijušas mūsos un tagad, kad vēsajos ziemas mēnešos turētas jūtu sprostā, vienkārši tiek atbrīvotas un ļaujas savai plūsmai?

Arī es atļaujos uz brīdi šādai mirkļa ekspresijai - sēžot autobusā un vērojot pavasarīgo ainavu, ar naga galu skrāpēju autobusa putekļainajās acīs ziedus un saulītes - gluži kā bērniņā, kad nevēlējos klausīties, bet tikai doties plašajā pasaulē. Drīz vien no līnijām nemanot izaug paprāvs raksts un pati sabīstos no savām ilgām - tik ļoti tās mani pārsteidza. Lūk, cik dabai ir liels spēks - ar savu nemītīgo mijiedarbību tā atbrīvo zemapziņas plūsmu, kuru esam tik ļoti apspieduši, ka paši par sevi vien spējam nobrīnīties, kad ļaujāmies kādai impulsa dzirkstelei.

Tieši šīs dzirksteles, kuras ik pa laikam izlec dabai un saprātam, savā starpā šķīlot emociju kramu, ir iespēja paskatīties uz sevi no malas. Iespējams, tās var izpausties kā nejaus smiekls vai neparasta rīcība, kura ir iekšējās pasaules tieksme pēc ārējās vides. Daba mūs sauc, vajag tikai dzirdēt.

Dārgais lasītāj, novēlu arī tev pamanīt pa kādam sava rakstura ekspresijas mirklī un aizdomāties, ko daba tev ar to vēlas pateikt.

Marta Suveizda

Isziņas

- 9. maijā - Mātes dienas pasākums „Lai plaukst Mīļvārdu koks!” starpnovadu ģeogrāfijas skolotāju seminārs Ērgļu vidusskolā
- 14. maijā - tikšanās ar skolas absolventi, žurnālisti Līgu Blauu saietā namā
- 16. maijā - Pēdējais zvans 9. un 12. klasei
- 23. maijā - mācību gada noslēguma pasākums „Labies darbi” un „Superklases fināls”
- 28. maijā - skolēnu domes ekskursija
- 30. maijā - liecību izsniegšana un Mazie Dziesmu un deju svētki
- 7. jūnijā - izlaidums 12. klasei
- 13. jūnijā - izlaidums 9. klasei

Katrs pavasaris dejojājiem ir atskaites punkts par padarīto visa gada garumā. Šogad tas bija īpaši, jo nākamais ir skolēnu Dziesmu un deju svētku gads, un jau ar pagājušā gada septembri Ērgļu vidusskolas deju kolektīvi cītīgi sāka apgūt svētku dejas, lai tās labā kvalitātē varētu parādīt skatītājiem un žūrijai. Cīņa par tikšanu uz Rīgu būs sīva, jo deju kolektīvu skaits nav gājis mazumā, bet kļuvis lielāks.

Mūsu skolas 5 deju kolektīvi ir sevi pieteikuši lielajiem svētkiem, piedaloties skatēs: bērnu darza sagatavošanas grupas - 1. klases deju kolektīvs un vidusskolas deju kolektīvs Vecpiebalgā, saņemot augstāko novērtējumu, un 2.-3. klases, 5.-6. klases, 8.-9. klases deju kolektīvi Amatā, saņemot 1. pakāpi.

Tas ir tikai pusceļš uz svētkiem, darba pie katras dejas ir daudz. Jā, tieši darba, jo, lai deju varētu baudīt skatītāji, dejojājiem daudz jāstrādā, jādejo, jāvingrinās, jāmācās soli, jāmācās pārvaldīt savu augumu. Tas prasa pacietību, vingrinoties minūti pa minūti, stundu pa stundai. Tas prasa komandas darbu un atbildību. Ikdiena nav rožaina, jo grūti nodrošināt astoņu pāru sastāvu, īpaši puīšu. Vēl grūtāk panākt no bērniem atdevi, jo popkultūras augstākais šedevrs - datospēles un internets - šķiet vilinošāks par jebko citu. Tas neprasa nekādu piepūli, bet ievilina virtuālā vidē, dodot īslaicīgu apmierinājumu.

Tāpēc paldies tiem vecākiem, kuri izskaidro un dod iespēju saviem bērniem dzīvot radošā vidē un satūrīgi pavadīt brīvo laiku, apmeklējot interešu izglītības pulciņus.

Paldies arī tiem vecākiem, kuri dzīvo līdz katram bērna iznācienam uz skatuves, jo bērnam

Apsveikums

Skolotāja ir laipiņa pāri upei.
Skolotāja ir glāstoša plauksta.
Skolotāja ir dārza sargātāja,
Lai izaugtu puķes, ne nezāles.

Skolotāja ir siltumiņš azotē.
Skolotāja ir siltumiņš sirdī.
Skolotāja ir stādu sargātāja,
Katram dod valmi un dzirdi...
(M. Laukmane)

Vissirsnīgākie sveiciens skolotājai Elgai Platajai
nozīmīgā dzīves jubilejā!

Ērgļu vidusskolas saime

Pavasara deju virpulī

tie ir svētki - apostam dejoj skatītājiem. Vai jūsu bērns mēcās pirmajās klasēs, vai ir jau pieaudzis, lūdz, uzvelciet viņam tautas tērpu pirms koncerta un paskatieties, vai viss ir, kā nākas. Lai nerodas lieki stresa momenti un bērns nav viens ar savām problēmām.

Paldies sagatavošanas grupas un 1. klases dejojāju mammām, kuras juta līdzīgu deju skatē Vecpiebalgā, paldies skolotājām, kuras vienmēr ir kopā koncertos un palīdz saposties. Paldies visiem vecākiem par materiālo atbalstu, lai mēs būtu skaisti un pareizi apģērbti, priecējot cits citu un skatītājus.

Gribētu, lai katrs no jums saprastu, ka deja ir dzīves stils, tas ir veids, kā paust savas emocijas un jūtas caur ķermeni. Tā ir mijiedarbība, enerģijas un prieka plūsma, kas savieno kopējā veselumā gan skatītājus, gan dejojājus, abpusēji dodot iedvesmu radīt un būt.

Lai mums visiem izdodas būt svētkos!

Antra Grinberga, deju skolotāja
Santas Ludboržas foto

P.S.

„Ceturtdien, 24. aprīlī, mēs devāmies uz deju skati Ģikšos. Skatei gatavojamies jau no rudens. Mēs dejojām divas dejas - „Rupjmaizes kukulis” un „Saulīte”. Es deju pāri ar Rihardu Balodi - Bertmani. Žūrijā bija 5 cilvēki. Man bija prieks, ka nodejojām labi. Ceru, ka nākamgad mēs dejosim Deju svētkos Rīgā.” **Patricija Bolzane**, 2. kl.

„Mēs dejojām. Tas bija interesanti. Mums bija daudz laika, lai saģērbtos. Mēs ieguvām 1. pakāpes atzinību. Saprotu, ka augstākā pakāpe ir labāka. Ja nemaldos, visi trīs Ērgļu kolektīvi tika labi novērtēti. Skolotāja teica, ka mēs varējām nodejot vēl labāk. Laikam jācenšas vēl vairāk!” **Elizabete Spaile**, 2. kl.

„ZZ Čempionāta” pusfināls Madonā

Daces Kārklīnas foto

30. aprīlī Madonas sporta centrā notika „ZZ Čempionāta” pusfināls Vidzemes reģionā. Pavisam piedalījās 97 klases, kuras sacentās 3 sacensību posmos: „Erudīcija”, „Spēks” un „Prāts”. Vēl bija turnīrs „Kurš kuru”. Šīs ir Latvijas prāta un sporta spēles skolēniem, kas notiek jau astoto gadu. Šogad Madonā piedalījās Ērgļu vidusskolas 7. klase. Par saviem iespaidiem stāsta paši pusfināla dalībnieki.

„Mājas darbs bija uzfilmēt kādu labu darbu. Mūsu klase nolēma doties uz pensionātu un iepriecināt vecos ļaudis. Kad saņēmām ceļazīmi uz pusfinālu, sākās sagatavošanās darbi. Ar steigu pasūtījām kreklus, izdomājām noformējumu, saukli

un sasveicināšanās frāzes”. **Viktorija Vīgube** „Čempionāts bija ļoti interesants un sarežģīts. Arī uzdevumi bija neparasti, īpaši tas, kurā ar nūdelēm bija jādenā dažādas krāsainas bumbiņas uz pareizajiem stūriem.” **Emīls Lapsa**

„Mūsu komandā bija 10 skolēni: Madara, Lilīta, Undīne, Viktorija, Ralfs, Emīls, Kristaps, Kitija, Krista un Elīza. Pārējie bijām atbalstītāji. Šis bija pasākums, kuru atcerēšos ilgi, jo mūsu klase tajā bija ļoti saliedēta un draudzīga.” **Anete Plendīške**

„Braucot uz čempionātu, pieauga satraukums, kad redzējām, cik daudzu skolu klases ieradušās. Sāku bažīties, ka mēs netiksim finālā. Bija arī minispēles, kurās varēja iegūt balvas. Es ar draugiem ieguvu jaunas somas. Šķiet, ka finālā netikām tāpēc, ka aizkavējāmies pie mājas celšanas, kas bija sarežģīts uzdevums.” **Juris Gusevs**

„Bija pat friziere, kura veidoja matus un mūs uzkrāsoja. Varēja spēlēt arī dažādas spēles. Dziedāja Miks Dukurs un viņa tētis. Cerams, ka varēsim piedalīties arī nākamgad.” **Sindija Kurmēna**

„Pirmajā kārtā „Erudīcija” bija jāatbild uz diezgan āķīgiem jautājumiem. Pēc tam bija 8 stafetes, kas bija interesantas, atraktīvas un jautras. Vislabāk mūsu komandai veicās stafetēs „Viltīgie spaiņi”, kur bija jācenšas lielākos vai mazākos spaiņos iemest trīs bumbiņas, un „Trāpīgais nūjotājs”, kur ar nūju bija jāmēģina trāpīt caurumā sienā. Visgrūtāk man likās „Huavei mozaika”, kur ar mazām makšķerēm bija jāpareizajās vietās

jāievieto mozaikas gabaliņi.” Undīne Saleniece

„Mani izvēlējās komandā, jo es vislabāk mācos bioloģiju, bet man tika uzdots jautājums vēsturē. Visu ceļu līdz Madonai es pārsvarā klusēju un centos izdomāt taktisku plānu. Bija arī jāvingro, visu sacensību laiku skanēja mūzika, un visiem bija labs garastāvoklis.” **Kristaps Kartenbeks**

„Uzdevumi bija grūti, tas visiem kutināja nervus, un bija bail, vai tiksīm tālāk vai ne. Visi bijām satraukušies. Likās jau, ka tiksīm tālāk, jo esam stipra klase. Kad mūs nenosauca, kļuvām bēdīgi un skumji. Man vislabāk patika fotografēties ar reklāmas tēliem” **Elīza Hermane**

„Viss bija ļoti pārdomāts, nemaz nelikās, ka esam sacensībās, likās, ka notiekošais ir jautra izklaide. Visvairāk patika bumbiņu bols, visgrūtāk gāja mozaikā. Lai tiktu uz nākamā uzdevuma, vajadzēja būt foto ar citu klasi.” **Krista Liepiņa**

„No Ērgļu vidusskolas gribēja piedalīties 4 klases, bet uz pusfinālu tikām tikai mēs, 7. klase. Katrs uzdevums bija interesants, bet klasei bija jābūt saliedētai. Visgrūtāk bija mozaikā. Tajā katram tika koks ar makšķeri, kam āķis galā. Uz grīdas bija koka plāksnes, no kurām jāveido attēls. Viss bija jāsaliek 4 minūtēs.” **Lilīta Saulīte**

„Mūsu vienojošais elements bija balti krekli un gribasspēks cīnīties. Mūsu grupā bija 32 skolas, ieguvām 21. vietu savā klašu grupā. Emocijas, ko piedzīvojām, nevar aprakstīt, tās bija fantastiskas un neaizmirstamas.” **Madara Salnīte**

„Uztraukums bija liels, jo daudzi skolēni vēlējas tikt uz Rīgu. Žēl, ka mēs netikām, bet mēs reiz tiksīm, pilnveidosim sevi. Nekas nav neiespējams!” **Kitija Ratniece**

Starpnovadu (Madonas, Ērgļu, Varakļānu, Cesvainas, Lubānas) mācību priekšmetu olimpiāžu rezultāti 2013./2014. m. g.

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Klase	Mācību priekšmets	Skolotājs	Rezultāti
1.	Marta Suveizda	12.	Krievu valoda	R. Saleniece	Atzinība
			Latviešu valoda	M. Breikša	1. vieta
2.	Ilmārs Suveizda	11.	Bioloģija	B. Kaļva	3. vieta
3.	Malvīne Madžule	12.	Latviešu valoda	M. Breikša	2. vieta
4.	Agnija Vaska	12.	Latviešu valoda	M. Breikša	3. vieta
5.			Pazīsti organismu	B. Kaļva	2. vieta
6.	Mikus Štīls	3.b	Matemātika	M.Kļaviņa	2. vieta
7.	Ieva Radzvilviča	5.	Matemātika	O.Elksne	1. vieta
8.	Marta Simona Štila	5.	Vizuālā māksla	V. Veipa	1. vieta
9.	Kristaps Kartenbeks	7.	Bioloģija	B. Kaļva	3. vieta
10.	Lauma Kodola	8.	Bioloģija	B. Kaļva	3. vieta

Rezultātus apkopojā mācību pārzine **Maiga Picka**

Award prezentācija Ērgļu vidusskolā

Kādā pavasarīgā dienā pie mums Ērgļu vidusskolā varēja uzzināt par starptautisku jauniešu pašizausmes programmu *Award*. Prezentācijai pulcējās jaunieši vecumā no 14 līdz 25 gadiem, kā arī visi citi interesenti.

Award programma Latvijā darbojas no 2006. gada, un tajā ir iesaistījušās 140 pasaules valstis. Edinburgas hercogs princis Filips kopā ar vācu pedagogu Kurtu Hānu un pirmās veiksmīgās Everest ekspedīcijas vadītāju lordu Hantu izveidoja programmu, kuras mērķis bija risināt jaunatnes

problēmas valstī. Gordonstounā Hāns ieviesa nozīmīgu sistēmu, apbalvojumu sistēmu, atzinīgi novērtējot jauniešu soli pa solim virzīšanos uz mērķi. Programma tika izveidota 1956. gadā. Programmas veidotāji bija domājuši par to, kas jaunajam cilvēkam nepieciešams, lai viņš izaugtu par sabiedrības un valsts attīstību veicinošu personību, pie tam prastu veidoties pats un patstāvīgi atbilstoši savām dotībām un interesēm.

Par šo programmu mums pastāstīja *Award* koordinators Latvijā Jānis Supe. Jānis stāstīja par iespējām, kuras paveras, iesaistoties *Award* programmā. Jaunietis saņem starptautiski atzītu sertifikātu, kas dod papildu iespējas, iestājoties kādā no augstskolām, un sertifikāts var noderēt, arī meklējot darbu.

Award ir starptautiska jauniešu pašizausmes programma, kas palīdz jauniešiem atklāt savus talantus un pilnveidoties dažādās jomās. Programmas ideja - atbilstoši savām spējām jaunietis izveido savu individuālo programmu, kas sastāv no 4 jomām:

- jaunas prasmes;
- labais darbs;
- fiziskās aktivitātes;
- piedzīvojumu pārgājiens jeb ekspedīcija.

Katrā no jomām jaunietis izvirza konkrētu mērķi un cenšas to sasniegt. Mērķa sasniegšana tiek fiksēta īpašā Sasniegumu grāmatiņā. Programmā ir 3 līmeņi. Zelta, sudraba un bronzas, pati grūtākā pakāpe, protams, ir zelta. Par darbošanos savu mērķu sasniegšanā saņem starptautiski atzītu apbalvojumu. *Award* var pavērt jaunas durvis, jo programma dod iespēju pavadīt jautri laiku, iegūt jaunus draugus un pārbaudīt savu izturību. Pēc prezentācijas arī BMX riteņbraucējs Dāvis Dudelis pastāstīja par savu pieredzi un nodemonstrēja dažus trikus.

Kopumā prezentācija bija interesanta, pārdomu vērtā un kādam, iespējams, pavērs ceļu jauniem mērķiem. Lai mums izdodas!

**Lāsma Hermane, 9. kl.
Marutas Bitītes foto**

Jauno žurnālistu tikšanās Ērgļos

23. aprīlī Ērgļos notika Madonas bērnu un jauniešu centra metodiskās Līgas Grāvītes organizētais Madonas reģiona skolas avīžu skates noslēgums.

Jaunās žurnālistes (kur zēni žurnālisti?), skolas avīžu veidotājas, no Degumniekiem, Lazdonas, Lubānas, Madonas, Meirāniem, Praulienas, Sarkanajiem un Ērgļiem vispirms apciemoja R. Blaumaņa muzeju „Brakī”, kur, klausoties muzeja vadītājas Zintas Saulītes stāstījumu, guva ieskatu rakstnieka darbībā, kas saistīta ar žurnālistiku jeb, kā toreiz teica, avīžniecību. Gadu gaitā strādājot vairāku avīžu redakcijās, R. Blaumanis pamazām kļuva par latviešu sabiedriskās un kultūras dzīves norišu vērtētāju. Līdzdalība avīžu literāro pielikumu un humoristiski satīrisku nodaļu vadīšanā deva iespēju arī savu un citu rakstnieku, un dzejnieku oriģināldarbu publicēšanai. Klātesošie tika iesaistīti diskusijā par to, vai žurnālistika palīdz vai traucē rakstnieka darbā.

Visiem zināmos velniņu nedarbus šoreiz izspēlēja gan skolnieces, gan skolotājas, bet jauks pārsteigums bija Braku muzeja izdoto grāmatu dāvinājums katrai skolai literārās jaunrades ierosmei.

Ērgļu mākslas un mūzikas skolas mākslas nodaļas pedagoģes Iveta Pedele un Vizma Veipa, saistot literatūru ar vizuālo mākslu, no rekvizītiem un drapējām rosināja veidot it kā neiespējamo. Tā kā žurnālistiem jābūt izdomas bagātiem, jāprot veiksmīgi izklūst no jebkuras situācijas, tad šīs īpašības meitenes pārliecinoši pierādīja, veidojot miniprojektus „Viesu māja jenotam”, „Stadions sliekai”, „Tornis kurmim”, „Lielveikals ezim”, „Diskotēka jēriņam” un interesanti par tiem pastāstot.

Ērgļu vidusskolas multimediju centrā skolēnu domes prezidente Beāte Zlaugotne un viceprezidente Gerda Blaua iepazīstināja ar skolas tradīcijām. Jāpiemin, ka skolas absolventes ir bijušī „Neatkarīgās Rīta Avīzes” žurnāliste Rita Blaumane, pazīstama kā Hedvigas kundze, un žurnāla „Ieva” žurnāliste, vairāku grāmatu autore Līga Blaua.

Ieteikumus skolas avīzes veidošanā, norādot, kādam jābūt avīzes vākam, saturam, vizītkartei, rūpīgi bija izstrādājusi Ērgļu novada skolu izdevuma „Skolu Ziņas” redaktore Marta Suveizda, kura kopā ar viesiem un tā paša izdevuma „Ciniša Avīzes” žurnālisti Lāsmu Hermani iepazīstināja arī ar skolas telpām.

Katras skolas avīzei ir tradīcijas. Par to, kas

vislabāk patīk savā avīzē, stāstīja jaunās žurnālistes.

Kad šī gada nominācijas nosauktas, ir skaidrs, ka nākamgad jaunie žurnālisti tiksies pie avīzītes „Kaktuss” veidotājiem Meirānu pamatskolā.

**Madonas reģiona skolu avīžu skate
2013./2014. m.g.**

Nominācijas

„Veiksmīgākās Izziņas”

Lubānas vidusskolas skolēnu avīze „Saldskābmaize”

„Rakstu formu daudzveidība”

Degumnieku pamatskolas avīze „Kabata”

„Spilgtākais skolas dzīves attēlojums
fotogrāfijās”

Praulienas pamatskolas avīze „Skolas Vēstis”

„Noformējuma daudzveidība”

Lazdonas pamatskolas avīze „Mirkliis”

„Veiksmīgākā saikne ar apkārtni sabiedrību”

Sarkanu pamatskolas avīze „Skurstenis”

„Literārās jaunrades popularizēšana”

Ērgļu novada skolu izdevums „Skolu Ziņas”

„Labākā redaktora sleja”

Madonas pilsētas 1. vidusskolas
5. – 9. klašu avīze „Gaitenis”

„Iedvesmas bagātākā avīze”

Madonas Valsts ģimnāzijas avīze „Maģiskā”

„Labākā skolu avīze”

Meirānu pamatskolas avīze „Kaktuss”

**Mārīte Breikša
Marutas Bitītes foto**

Seminārs sava novada izzināšanai

9. maijā Ērgļu vidusskolā notika IZM VISC un Ērgļu vidusskolas vadības organizētais seminārs Vidzemes reģiona ģeogrāfijas, ekonomikas, dabaszinību un sociālo zinību skolotājiem „Izziņas mācību takas un mācību ekskursijas sava novada izpētes prasmju pilnveidei”.

Semināra dalībnieki iepazīs ar izstādi „Ērgļi dažādu laiku plānos un kartēs”, noklausījās Ērgļu novada domes priekšsēdētāja Guntara Velča sagatavoto materiālu par uzņēmējdarbību un attīstības perspektīvām Ērgļu novadā. Natālija Buile, VISC ģeogrāfijas un ekonomikas speciāliste, izteica savu redzējumu par Ērgļu novadu, jo jau 25 gadus vasaras un brīvdienas pavada savās lauku mājās „Lejas Augļēnos”. Viņa aicināja skolotājus vest bērnu vairāk dabā un uz vietējiem uzņēmumiem. Antra Grinberga, Ērgļu vidusskolas ģeogrāfijas skolotāja, iepazīstināja ar skolēnu projektiem, konkursiem un pārgājieniem sava novada izpētei. Visi ar interesi noskatījās video materiālu par pārgājieni „Blaumanis mums ceļu rāda”.

„Viena stunda caur Ērgļu gadsimtiem” bija kā īss mirklis mūsu zinošās Annas Kuzinas vadībā. Tik daudz interesanta un jauna uzzinājām par Ērgļiem, izstāģējot ceļa posmu: skola - pagastmāja - Skanstkalniņš - Blaumaņa kapi - Blaumaņa iela - slimnīcas parks.

Pēc pusdienā notika semināra praktiskā daļa:

Ģeogrāfi Siestu kalnā.

*Biogāzes *Conatus Bioenergy* ražotnes apmeklējums. Paldies J. Bundulim par uzņemšanu un izsmieļojo stāstījumu!

*Strūves ģeodēziskais loks jeb meridiāns Siestu kalnā.

*”Rūķīšu” dižozols un tēja Augļēnkalnā.

Tik daudz iespaidu vienā dienā, tik daudz skaistu vietu tepat Ērgļu apkārtnē, kur aizbraukt un pavadīt aktīvi brīvos brīžus vecākiem kopā ar bērniem!

**Antra Grinberga,
Ērgļu vidusskolas ģeogrāfijas skolotāja
Guntas Beloragas foto**

“Skolas Ziņu” turpinājums nākamajā lpp.

Lielajā talkā

Šopavasar Ērgļu vidusskolas skolēni Lielās talkas dienā sakopa Blaumaņa kapus, piemiņas vietu 1919. gada 23. maijā kritušajiem zaļajiem partizāniem, kā arī Burtnieku skolas piemiņas akmens apkārtni. Čaklas talcinieku rokas noderēja arī Braku muzejam, netika aizmirsti Ogres krastī, slimnīcas parka diķa apkārtnē un bērnu rotaļu laukums, tālākais ceļš šogad veda uz Jumurdas muižu. Par savu paveikto stāsta 2. klases skolēni.

„No rīta piecēlos, bija saulains laiks. Tad es saģērbos, paēdu brokastis, sameklēju darba cimdus un grābekli. Mums notika 4 mācību stundas, pēc tam gājām strādāt. Es sagrābu 6 lapu kaudzes. Citi nesa lapas uz kaudzi. Pēc talkas mēs atgriezāmies skolā. Es biju piekususi, bet man patika strādāt.”

Beatrise Lebedeva

„Man patika talkā lasīt žaģarus, grābt un nest lapas, bērt tās ārā no maisa. Man patika, ka citi dalījās ar grābekļiem un sedzīņām.”

Megija Ščeglova

„Jau otro gadu mūsu klase piedalās Lielajā talkā. Šogad mēs gājām sakopt Blaumaņa kapus. Katram līdzi bija grābeklis. Daži nesa sagrābtās lapas un bēra lielajā kaudzē. Es mainīju grābekli ar Aleksandru, bet man labāk patika strādāt ar savu. Mums bija jautri, un darbs tika ātri padarīts. Nākamgad es arī piedalīšos talkā.”

Guna Nikolajeva

„25. aprīlī mēs gājām talkot uz Blaumaņa kapiem. Diena bija saulaina un jauka. Grābām lapas un lasījām žaģarus, un visu skaisti sakopām.”

Santa Kalniņa

„Mēs talkā grābām lapas un lasījām žaģarus, un

nesām lapas ar segām. Bija jauki! Un vēl tik saulains laiks! Tad, kad mēs grābām lapas, bija karsti. Bet, ja nebūtu saulains laiks, mēs nosaltu. Žēl, ka talka ātri beidzās. Kā es gaidu nākamo talku!”

Aleksandra Vihtodenko

„Mēs gājām uz Blaumaņa kapiem grābt lapas. Mēs bijām 23 bērni un skolotāja. Mans tētis arī bija atnācis palīgā. Par padarīto mēs bijām priecīgi.”

Ralfs Kauliņš

„Es biju pārsteigta, ka tur bija tik daudz lapu. Blaumaņa kapos bijām divas klases - mēs un 4. klase.”

Ieva Milne

„Mēs grābām lapas pie kapiem. Man ļoti patika grābt un strādāt kopā ar citiem. No sākuma bija 100% enerģijas, bet beigās - 3% (tad, kad mēs atgriezāmies skolā). Arī citiem bija karsti. Grībējās iet peldēt, bet noteikti būtu bijis auksts ūdens. Es nezīnu, kur strādāja abas 3. klases un 1. klase. Pirmdien mēs aizgājām apskatīt vietu, kur strādājām, un nofotografējāmies. Cerams, ka visi smaidīja un mūs par centību ielīks avīzē.”

Elizabete Spaile

Marutas Bitītes foto

Skolu literārā avīze

2014. gada maijs Nr.5 (112)

"Skolas Ziņu" turpinājums

Zaigastantes sirdssiltais skatiens, mūžam kūšājošā enerģija un labestība, kā tajā teicēnā par āboliem, kas no ābelēm tālu nekrīt, acīmredzami un nenoliedzami ir pārmantota. Trīs bērnu māmiņa Liāna Skride (ex – Salmiņa) šo Māmiņdienai veltīto interviju ir padarījusi tik īpašu un siltu - ceru, ka šīs sajūtas noķersiet arī jūs!

Spilgtākās atmiņas no skolas laikiem

Manas spilgtākās atmiņas par skolu ar šodienas skatījumu ir visnotaļ pozitīvas. Ļoti bieži es atceros savus skolas laikus, jo kopš mani bērni sākuši iet skolā, nepārtraukti salīdzinu tagadējos laikus ar saviem skolas laikiem. Joprojām manī ir palikusi vainas apziņa, ka mūsu klases audzinātāja Baiba Kaļva (Krūmiņa) pēc 9. klases neturpināja mūs „audzināt” mūsu pašu vainas dēļ, jo bijām nepaklausīgi, runājām pretim, kaitinājām un ķircinājām viņu, jo viņa bija jauna skolotāja un mums likās, ka varam tā rīkoties. „Piedod, skolotāj!” tie ir vārdi, kurus man gribas pateikt skolotājai šodien visas klases vārdā. Ceru, ka skolotāja mums jau sen ir piedevusi.

Pēc Ērgļu vidusskolas beigšanas

Liela ietekme manas profesijas izvēlē bija mammai, jo viņa bija tā, kas ieteica stāties ekonomistom. Tajā laikā, šķiet, lielas izvēles nebija, vai nu ekonomists vai jurists. Likās, ka tās ir vienīgās nozares, kuras nākotnē varētu būt tās stabilākās un perspektīvākās.

Ģadā, kad mēs beidzām vidusskolu, Rēzeknē atvēra Rēzeknes Augstskolu, un man likās, ka tā ir jauka iespēja mācīties pilnīgi svešā pilsētā un jaunā augstskolā. Tā kā mācību programma neatšķīrās no Rīgas skolām, nebija mācību maksas, mūs atbalstīja arī vecāki, tad mēs, trīs klasesbiedrenes, devāmies apgūt zināšanas uz Latgali. Nenožēloju nevienu dienu šo soli, jo tur atradu arī savu otru pusīti, ar kuru mums ir trīs brīnišķīgi delveri.

Pabeidzot Rēzeknes Augstskolu, ieguva ekonomikas bakalaura grādu finanšu un grāmatvedības vadībā. Pēc augstskolas beigšanas likās, ka neesmu vēl tā īsti izbaudījusi studentu dzīvi un ar draudzeni devāmies uz mūsu studentu sapņu pilsētu Jelgavu stāties maģistrantūrā, ko arī izdarījām. Bet tā arī tur nesāku mācīties, jo devos laimes meklējumos uz Vāciju, kur strādāju par auklīti.

Atgriežoties no Vācijas, biju papildinājusi savas zināšanas vācu valodā. Līdz ar to Rīgā atradu labu

darbu starptautiskā mēbeļu fabrikā par grāmatvedi, vēlāk vecāko grāmatvedi, kur arī nostrādāju 8 gadus. Godīgi jāsaka, šis bija darbs, kurā, manuprāt, bija viss, kas ir nepieciešams cilvēka laimei - kolosāli darba kolēģi, atbalstoši uzņēmuma īpašnieki, gudri vadītāji, fantastiska darba atmosfēra, bet nenoliegšu arī, ka tik daudz kā tad, neesmu strādājusi nevienā darbā. Starp citu, mēs joprojām ik pa 3 gadiem satiekamies mūsu mājas pagalmā ar šiem jaukajiem cilvēkiem. Sākoties krīzei, 2007. gadā fabrika tika likvidēta, līdz ar to nācās meklēt darbu citur. Darbu atradu citā lielā uzņēmumā Lattelecom arī par grāmatvedi.

Bērnu ieviestās korekcijas

Pa šo laiku biju jau apprecējusies un bija piedzimis Augusts, pēc pāris gadiem piedzima Lotiņa, un tad es sapratu, ka nevēlos strādāt vairs par grāmatvedi. Biju stingri nolēmusi neatgriezties šajā laucīnā pēc dekrēta atvaļinājuma. Bet reālajā dzīvē tā nenotika, jo prioritātes bija citas - uzcelt māju, kamēr auklēju bērnus, un tad jau nekas cits neatlika, kā atgriezties darbā, kuru tu proti vislabāk.

Pēc trešā bērniņa piedzimšanas sapratu, ka šoreiz mēģināšu attīstīties un izglītoties jomā, kurā jūtos vislabāk. Kad Līnai bija gadiņš, iestājās Biznesa augstskolas „Turība” maģistras, ko šoreiz arī godam pabeidzu. Jāsaka liels paldies mammai, kura mani iedrošināja uz šo soli, vīram un bērniem par pacietību, kā arī māšai par palīdzēšanu bērnu pieskatīšanā, kamēr mācījos.

2011. gadā sāku strādāt par vecāko grāmatvedi AS Rīgas Miesnieks, kur nostrādāju līdz pat pagājušā gada rudenim, līdz atradu labu darbiņu Ķekavas pagastā, kur mūsu ģimene ir uzcēlusī savu ģimenes līdždiņu. Šobrīd strādāju par galveno grāmatvedi starptautiskā loģistikas uzņēmumā. Darbs atrodas tikai dažus kilometrus no mājām, no skolas un bērnudārza, kas ir mans ikdienas maršruts gan no rīta, gan vakarā.

Šobrīd es jūtos laimīga, jo varu būt līdzās bērniem arī ikdienā, kas viņiem ir ļoti svarīgi. Pēdējo reizi darbu nomainīju tieši bērnu dēļ, jo Lotiņa rudenī uzsāka skolas gaitas Ķekavas vidusskolā, un man likās, ka esmu nepieciešama viņai līdzās jebkurā brīdī, kad tas ir vajadzīgs.

Dzimtas koks

Lote mums ir liela sportiste, un viņas treniņi mākslas vingrošanā notiek 3,5 stundas katru dienu. Dēlam Augustam, kuram ir 9 gadi, tuvāka ir māksla. Viņš mācās mākslas skolā, kā arī apmeklē basketbola treniņus. Mazajai Līnai tieši šajā mēnesī ir dzimšanas diena un paliek 4 gadiņi. Viņa apmeklē bērnudārzu Ķekavā. Ir liela luteklīte ģimenē. Visas ģimenes aizraušānās ir peldēšana, jo lielu bērni apmeklē peldēšanas treniņus, bet mēs ar vīru un mazo tajā laikā izmantojam iespēju peldēt un pasildīties pirtiņā.

Mūsu ģimenes gods ir tētis, kuram sirdslieta ir dārzkopība, un bez viņa mums noteikti nebūtu tik liela un skaista dārza, nebūtu savi gurķīši, tomātiņi un arī zemenes, un citas odziņas, kuras ir *topā* visu ziemu, jo sasaldējam tās lielos daudzumos.

Protams, neatņemams ģimenes loceklis ir mana mamma, kura nu jau vairāk dzīvo pie mums nekā Ērgļos. Tā kā mēs ar māsu uzcēlām diviņu māju, tad manas mammas priekšrocība ir tā, ka pie vienas ciemošanās reizes var apciemot abas meitas un vasarā var pieskatīt 5 mazbērnus, 4 suņus un 2 kaķus. Saimniecība viņai arī pie mums ir liela.

Kā tadā vāveres ritenī

Katram mūsu bērnam ir sava dienas gaita, līdz ar to mūsu komunikācija ar bērniem dienas laikā ir pa telefoniem, nepieciešamības gadījumos tiek

Aprīļa beigās skolas e-pastā bija „iekritusi” pavisam dīvaina vēstule - „Atpūtas kompleksa komanda pirmo reizi „Rakšu” vēsturē 2. maijā aicina svinēt Skolotāju dienu, kuras laikā skolotāji iejutīsies skolēnu lomā un varēs izmēģināt ekskursiju piedāvājumu”. Lai noskaidrotu, vai tiešām mainīt Skolotāju dienas svinēšanas laiku, neliela skolas pārstāvju komanda aizbrauca izlūkos.

Atklājām, ka laipnie atpūtas kompleksa saimnieki tiešām bija sarīkojuši svētkus pedagogiem pirms grūtā mācību gada noslēguma. Sastapām kolēģus no daudzām Latvijas skolām. Gids mūs iepazīstināja ar kompleksa sakopto vidi, atpūtas iespējām, pastāstīja par kamieļu, alpaku, lamu stīkiem un niķiem. Varējām arī izmēģināt bez maksas ekskursiju piedāvājumu. Pacietīgais kamielis Sultāns bija ar mieru izvizināt visus, par

iesaistīta ome ar transportu vai es pati steigdos palīgā. Tā kā bērni ir pieradināti pie patstāvības, tad parasti viņi paši organizē savas pēcskolas nodarbības, un vakarā pēc darba kāds no vecākiem aizved visus uz mājām, jo dzīvojam ārpus Ķekavas. Ikdienas dzīve mums paiet kā tadā vāveres ritenī - skola, pulciņi, sporta nodarbības, bērnudārzs utt. Parasti vakarā esam mājās ap 18.00-21.00, atkarībā no nodarbību ilguma.

Miljonāri

Mana mamma saka, ka viņai ir 3 miljoni, un man ir jāatkārto šie vārdi, jo arī mans katrs bērniņš ir kā mazs dimantiņš, kurš ik pa laikam jānospodrina, jāuzpučē un jāsamīļo. Katrs no viņiem man ir devis savu daļu pacietības, sauju izturības un lielu, lielu mīlestību. Katrs no bērniem ir ar savu raksturu. Bieži skatos un domāju, vai arī es bērniņā tāda biju? Visgrūtāk ir brīžos, kad atnākam mājās no darbiem un katrs grib izstāstīt pa dienu pieredzēto. Katrs grib, lai viņu sadzird un uzklausa pirmo. Un šajā brīdī es saprotu, cik svarīgi ir bērnam, lai viņš justos mīlēts un atbalstīts. Teikšu godīgi, ka ikdienā viegli nav, jo esmu no tām nepareizajām mammām, kas ņem darbu uz mājām, un bērni ir ļoti greisirdīgi uz manu darbu datoru, jo man kā grāmatvedei nav darba stundu, bet gan padarītais darbs. Bet es audzinu sevi un ceru, ka ar laiku izdosies savus darbus padarīt darbavietā. Bet, par spīti visām pārejošām grūtībām, nevienu brīdi nenožēloju, ka man ir 3 mīļi un ārkārtīgi jauki bērni, jo viņi padara mūsu dzīvi krāsaināku, daudzveidīgāku, viņi mūs, vecākus, attīsta dažādos virzienos, mēs kļūstam gudrāki un gudrāki.

Māte ir visa sākums

Viena no skaistākajām dienām gadā ir Mātes diena. Kopš pati esmu māte, man šī diena liekas vēl svarīgāka un svinīgāka. Parasti mani bērni šajā dienā uztaisa mammai kādu apsveikumu. Augusts ir organizētājs, kas liek arī māsām kaut ko uzzīmēt un uzrakstīt, tētis ir puķu gādātājs, un tad tā kļūst par paspēļu un paspēļu katrs atnāk samīļoties un pasniedz savu mazo paštaisīto dāvanīti. Es katrai sievietei novēlu piedzīvot šo skaisto MĀTES lomu, jo māte ir visa sākums, dzīvības devēja un sargeņģelis.

Es vēlētos savu māmiņu Māmiņdienā sveikt ar šīm dzejas rindām:

Paldies par šo dienu un daudzajām jau

aizvadītajām

... ka protu par tām priecāties.

Paldies par brāļiem un māsām,

... un spēju mīlēt viņus no sirds.

Paldies par sirsniņu, laipniņu un gudrību,

... un prasmi to novērtēt.

Paldies, ka esmu,

Un, lūdzu, nenoveco!

Tavs jau pieaugušais bērns

P.S. Izmantojot iespēju, arī es vēlos šajos skaistajos svētkos apsveikt savu mīļo mammīti un pateikt PALDIES par Tavu neizmērojamo mīlestību un rūpēm, par Tavu smaidu un glāstu, par to, ka Tu mums esi!

Delde Gangnuse-Bērziņa

Foto no Liānas Skrides personīgā arhīva

Brīvdiena „Rakšos”

samaksu pēc katra apļa ieģrauzot kādu burkānu šķēlīti. Savukārt alpakas un lamas ar maigajiem purniņiem no mūsu plaukstām ņēma speciālās barības graudiņus, par to atļaujot pabuzināt mīkstos kažokus.

Bet īpašs pārsteigums un pārbaudījums bija iespēja pabraukāties ar moderno 21. gadsimta elektriski vadāmo pārvietošanās līdzekli - segveju. Aizraujoši!

Dienas noslēgumā tikām cienāti ar veselīgajām kamieļpiena pankūkām. Kā garšo - brauciet noskaidrot paši. Noteikti iesakām!

Paldies atpūtas kompleksa „Rakši” kolektīvam par jauko brīvdienu!

Izlūkkomandas vārdā - skolotāja **Indra Rone**
Iļutas Kurzemnieces foto

Paralēlā pasaule

Marta Simona Štīla 5. klase

Tillija gulēja parka zālītē ar mazo deguntiņu uz augšu. Diena bija blāva un neskaidra kā caur pudeles dibenu, debesis pletās pelēkas, un zāle auga nedzīva. Viss bija sadrumis, tomēr Tillija dienas nespodrumā lidināja pūķi. Tā koši dzeltenās bārkstis spurdza gaisā kā uguntiņas no milzīga ugunsкура. Lēni jo lēni meitene iegrima miegā kā siltā ūdenī, nepamanīdama, ka pūķis jau ir norāvis no auklas.

Viņa atmodās uz milzīgas, zaļas lapas blakus ūdenslāsēm pašas galvas lielumā. Vai pasaule bija kļuvusi liela, vai arī meitene sarukusi augumā?

Tomēr šeit nebija ne miņas no saules pamestajām debesīm un dzīvīguma atstātās zāles. Šeit debesis rotāja zelta saule un zāli sudraba rasa. Puķu ziedi bija lieli un koši, bet pašai pie pleciem krāsaini spārni.

Paceldamās spārnos, viņa atgādināja tauriņu. Augstu mākoņu vālos lidinādamās, viņa pamanīja pūķi ar dzeltenām bārkstīm. Uz liela zieda tupēja zēns ar sarkanu cepurīti galvā. Viņš izskatījās sadrumis un ar grūtībām izšķobīja smaidu. Viņa paņēma zēnu aiz rokas un lidoja uz augšu, uz augšu, uz augšu.

Un Tillija pamodās. Pūķis gulēja viņai blakus zālē, un pretim nāca zēns, viņš izskatījās kā no sapņa.

„Timiān!” iesaucās Tillija, un abi lidināja pūķi kopā.

Marta Simona Štīla, 5. kl.

12. klases skolēni literatūras stundās šogad mācījās par dažādiem literatūras virzieniem, viens no tiem ir dadaisms, kam raksturīgs tradīciju noliegums, nesakarīgs vārdu savirkņojums, ironija, teksta kā spēles radīšana.

Izvelkot 3 dažādus vārdus, skolēniem vajadzēja izveidot tekstu, kurā bija nepieciešams pateikt ko arī pavisam sprototamu. Izlasiet, kā viņiem tas izdevies!

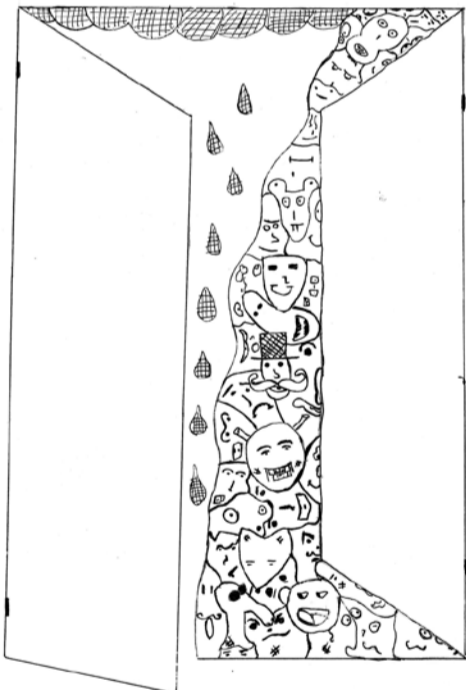

Monika Purviņa 8. klase

Klase, bulciņa, līmlapiņa

Kāda klase gāja uz mežu lasīt sēnes. Līmlapiņa, aiz koka paslēpusies, ieraudzīja, ka grīdā caurums. Līmlapiņa nolēma palīdzēt - nemanot ar sevi to caurumu aiztaisīt. Viņa uzleca uz grīdas un aizlīmēja caurumu. Tai pašā brīdī klase jūta, ka kaut kas vairs nav kārtībā. Izrādījās, ka caurums bija ventilācijas lūka, tagad klase vairs nevarēja paelpot. Klase sāka lēkāt, līmlapiņa to nevarēja izturēt un nokrita. Klase bija dusmīga, bet līmlapiņa paskaidroja, kāpēc tā rīkojusies. Pārpratum tika noskaidrots. Līmlapiņa palūkojās sēņu groziņā un ieraudzīja, ka tur sēdēja viņas draudzene bulciņa. Klase bija domājusi, ka bulciņa ir kāda sēne. Mājās klase, bulciņa un līmlapiņa devās kopā, iedzēra nomierinošu tēju un kļuva nešķiramas draudzenes.

Jānis Bērzkalns

Klāvs Veldre 9. klase

Dzērvenes, pildspalva, bibliotēka

Milzīgajā bibliotēkā grāmatu plaukti lūza no informācijas pārpilnības. Lai pierakstītu, kur kas atrodas, darbā tika pieņemta pildspalva. Tā bija tumši zila pildspalva, kurai smails un ass gals, lai šķeltu balto papīra lapu un izvagotu to tumši zilu.

Pildspalva strādāja vaiga sviedros: rakstīja, švikāja, pierakstīja, izrakstīja, norakstīja, pārrakstīja. Drīz vien zilās asinis tās kodolā izbeidzās. Kad pildspalva vairs nevarēja burtu uzrakstīt, to aizsūtīja pensijā - iemeta atkritumu grozā un aizmirsā.

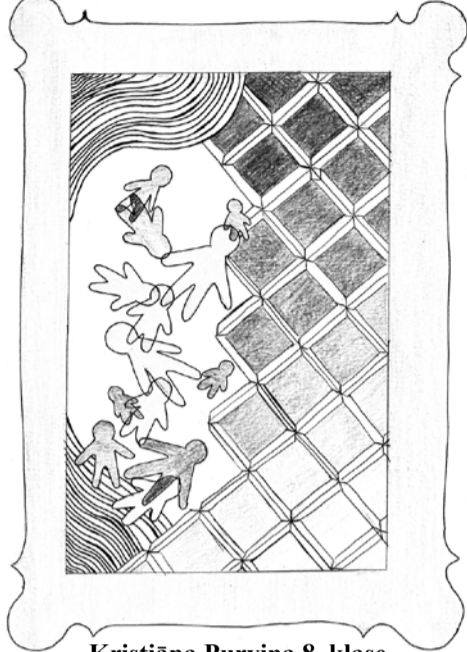
Papīrgroza saturs tika izmests, un pildspalva nonāca grūzu pasaulē. Blakus viņai gadījās divas pūdercukurā salīpušas dzērvenes, kuras izrādīja līksmību un prieku, ka atradās šeit un nevis kāda vēderā jau sakošļātas. Pildspalva ar skaudību noskatījās uz savādo duetu. Viņa nevarēja līksmot, jo bija zaudējusi dzīves lielāko jēgu - darbu. Dzērvenes, nākušas no dabas pasaules, izklaidēja pildspalvu un stāstīja, cik jauka bijusi dzīve mežā, kur viņas kādreiz augušas uz purva ciņiem.

Teksts kā spēle

Pasakaini bija stāsti par iepriekšējo dzīvi, un pildspalva pat nemanīja, ka nokļuva kausējamā krāsni kopā ar dzērvenēm.

Vai zināt, par ko viņas pārkausēja. Par plastmasas auskariem. Un tie izskatījās kā dzērvenes ar mazliet zilganu dzīsojumu.

Marta Suveizda

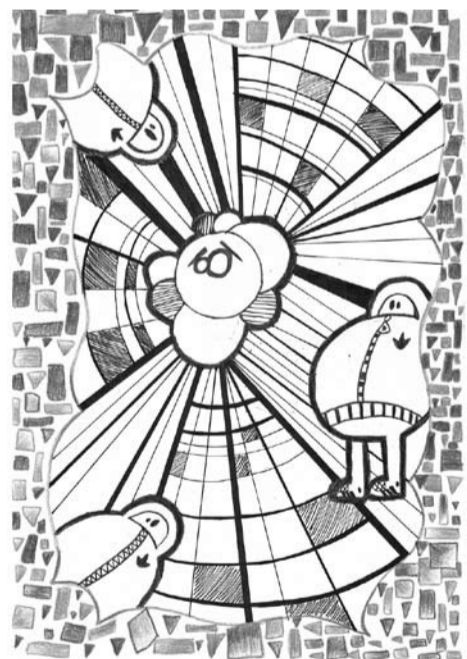
Kristiāna Purviņa 8. klase

Saldējums, plaukts, šķīvis

Kāds rīts virtuvē sākās ar kliedzienu. Sasaldētais saldējums, pieceļoties no snaudas, pamanīja, ka viņam nozagta daļa, aptuveni puse. Lai atrisinātu noziegumu, palīgā nāca vecais, pelēcīgi noplukušais plaukts un pirmšķirīgais šķīvis ar šķībi apvīlētām šķautnītēm. Tika meklētas nozieguma pēdas. Abi pamanīja izkusušā saldējuma strīpu, kas sākās no saldētavas. Plaukts bija pārliecināts, ka pēc pēdām atradīs vainīgo. Šķīvis pašbūtība galvu, bet doma viņam šķita laba. Abi devās pa slidenu saldējuma sliedi, ik pa brīdim nedaudz paslīdot uz tās. Caur visu virtuvi plaukts ar šķīvi virtuozī pildīja savu uzdevumu. Pēdas apstājās pie trīsstūrveida trausla trauciņa. Plaukts priecīgi saplaudēja plaukstu, palēcās, jo šķīta, ka vainīgais ir atrasts. Šķīvis nošķaudījās, pašķiebjot galvu un norādot pēdu turpinājumu. Abi atkal turpināja ceļu. Pēdas apstājās pie saldētavas. Izrādījās, ka vainīgs bija pats saldējums, kurš, būdams mēnessērdzīgs, pats bija pa nakti izkāpis no saldētavas un pusi no sevis izkausējis pa grīdu.

Plauktā uzplauka viegls smīns, šķīvis atkal šķermīgi sašķobījās, bet sasalušais saldās sulas saldējums sakaunējās un iesoļoja saldētavā.

Edijs Krastiņš

Nikola Jegorska 8. klase

Biezputra, nazis un skatuve

Uz afišdēja bija uzlikts aicinājums pieteikties skolas pasākumam. Afiša bija krāšņa, tur bija uzzīmēta milzīga biezputras bļoda, varēja saprast, ka tā ir auzu pārslu biezputra, un blakus tai nebija karote, bet nazis. Uz afišas nebija nekādas informācijas, bet visi saprata, ko tas nozīmē.

Piektiena bija klāt, kā atlidojusi vēja spārnim. Pasākums - ideāls nedēļas noslēgums. Uz skatuves bija galds, ļoti smalki uzklāts. Katram, kas bija pieteikušies, vajadzēja kāpt uz

skatuves un pildīt uzdevumu - ar trulu nazi izēst biezputras bļodu. Tas, kā katrs mocījās, bija amizanti. Smējos, vēderu turēdama. Kādam putra iekrīt klēpī, cits piecu minūšu laikā nevarēja paņemt kumosu, jo putra slīdēja būt no naža. Papildus vēl visiem bija jābūt atraktīviem, jo viņi bija vakara zvaigznes, kas atrodas uz skatuves.

Es varētu tādā pasākumā piedalīties nākamgad, tikai jāgaida, kāds būs uzdevums.

Agnija Vaska

Dakšiņa, sporta zāle, pankūkas

Dakšiņām sporta zālē bija fitnesa nodarbības, kuras nekādā ziņā nenotika karotēm.

Dakšiņām vienmēr tika piekodināts neēt pankūkas. Kas tā par sportošanu, ja vēders ir apaļš kā bumba, pilns un smags. Divos vārdos sakot, vēders nevarēja būt kā pildīta pankūka. Dakšiņas, būdamas spicas un slaidas, noniecināja karotes, kuras visu ēdienu smēla ar smelšanu, nedomādams par ķermeņa aprisēm. Tās jau, dakšiņuprāt, tuvu līdzinās kausiem, ceļamkrāniem, iekrāvējiem. Dakšiņas tāpēc saprot, ka pankūkas jāizmirst. Ja ir vēlme pēc kaut kā apaļa un plakana, var nogriezt šķēli ķirbja un bez uztraukuma to baudīt.

Bet varbūt ne vienmēr ir labi būt asai, kādreiz vajag arī noapaļoties, seju savilkt smaidā, liekot kaudzi ievārījuma blakus, ieēt pankūkas.

Malvīne Madzule

Bļoda, zīmulis, medus

Bļoda, zīmulis, medus vienmēr strīdējās. Virtuvē tad bija tracis, nekādas saprašanās.

Otrdienās saimnieks ēda medu ar pienu. Medu viņš ielēja bļodā, bet bļodai tas nepatika, jo viņa kļuva lipīga un mušas sāka apkārt lidot. Medus tikmēr zvilnēja bļodā, viņš jau nebija vainīgs, ka tā notika. Viņam pašam arī patika labāk atrasties medus burkā, jo tā nerunāja. Beidzot medus un bļoda lūdza palīdzību zīmulim. Par brīnumu, tas neatteica, jo viņam jau galva sēpēja no nebeidzamajiem ķīviņiem. Zīmulis vēl paaicināja palīgā karoti, un drīz vien medus no bļodas nonāca atpakaļ burkā.

Nu virtuvē skanēja smieklī, patīkamas sarunas starp bļodu, medu un zīmulī.

Ieva Budze

Pavasaris - putnu laiks

2. klases skolēni mēģina savus spēkus dzejas sacerēšanā

Dzeguzīte

Dzeguzīte skaisti dzied:
Ku-kū, ku-kū.
Tai ir skaistas dziesmiņas:
Ku-kū, ku-kū.

Dieviņš deva skaistu dziesmu-
Ku-kū, ku-kū.
Lai tik skaisti dzied
Ku-kū, ku-kū.

Pavasara rītiņā
Ja tu viņu dzirdi-
Paēdušam jābūt, naudai kabatā,
Ku-kū, ku-kū.

Guna Nikolajeva

Strazdiņš

Uzspīdēja saulīte
Man lodziņā
Atlidoja strazdiņš
Ar savu dziesmiņu.

Sanija Lielupe

Lakstīgala

Lakstīgala, lakstīgala,
Tā dziedāt nemācēja,
Balodītis iemācēja.
Tagad lakstīgala
Dzied vēl skaistāk
Par balodi.

Anete Rudzīte

Mazais pavasaris

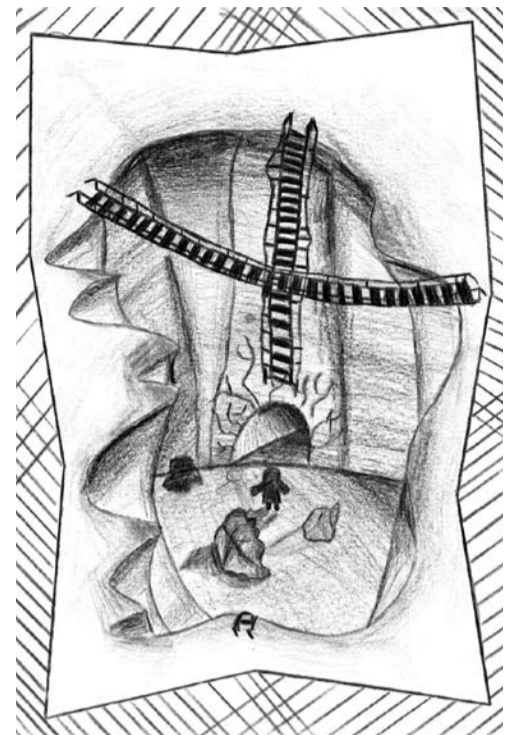
Visi putni ziņo, ka ir pavasaris,
Pat īpaši stārķi un vēl
Pavasara ziedi.
Viņi ir skaisti.
Putni visu ziemu rakstīja dziesmas
Un jau dzied!
Cik skaisti dzied!

Daniela Vanaģele

Ievārījums, skolas soma, karote

Karotei patika atrasties skolas somā, jo viņa gribēja būt gudra. Somā bija daudz grāmatu, kuras varēja lasīt. Ar ievārījumu karotei nepatika draudzēties, jo tas bija iedomīgs un pašpārliecināts, jo bija salds un visiem patika. Ievārījumam bija vienalga, viņš teica, ka var draudzēties arī ar nazi vai dakšiņu.

Laura Balode

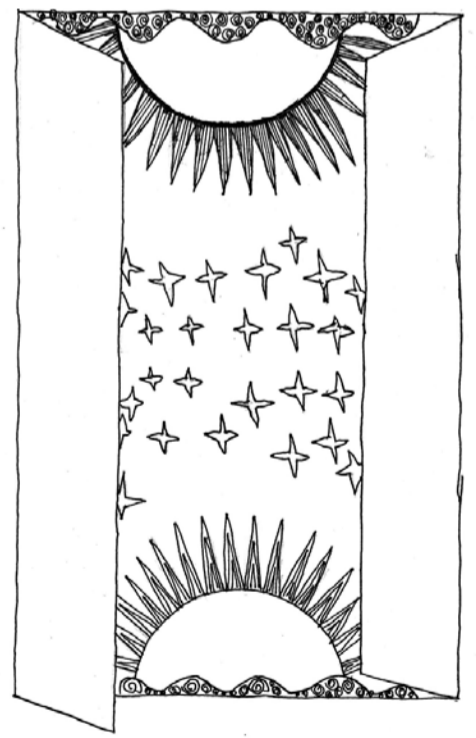

Emīls Purviņš 8. klase

Spraudīte, burciņa, piens

Senos laikos dzīvoja kāda sieviete, kura gleznoja. Viss, ko viņa gleznoja, atdzīvojās un turpināja savu dzīvi. Reiz viņa uzzīmēja burciņu, kuru nokrāsoja zaļā krāsā. Burciņai krāsa nepatika, taču beigās viņa samierinājās, jo krāsa aizsargāja no saules. Tad māksliniece uzgleznoja spraudīti, ko ielikt matos, kuri krita sejai priekšā. Tikko uzzīmēta, spraudīte ieleca matos, tur tai patika stingri turēt matos kopā. Bija karsta diena, kad māksliniece uzzīmēja strautu, pa kuru tecēja auksts piens. Tiklīdz uzzīmēja, piens tecēja prom. Māksliniece izbrīnījās, bet tad nopriecējās, ka nu visi varēs padzerties no piena strauta.

Raivis Grīnbergs

Reinis Augusts 9. klase

Pīle

Pa dīki peldēja pīle,
Vēl ozolā pēdējā zīle.
Tā zaļā krāsā bija,
Kad lietūs no gaisa lija.

Kad bebrs dīkmalā kokus gāza,
Tad ātri tā projām joza.
Pāri zaļajām plāvām tā lido,
Un vectēvs no zvejas klibo.

Marta Purviņa

Kultūras darbinieku izbraukuma seminārs Pleskavas apgabalā

7. un 8. maijā Vidzemes plānošanas reģiona pašvaldību kultūras koordinatori tika aicināti piedalīties divu dienu izbraukuma seminārā uz Pleskavas apgabalu (Krievijā), lai iepazītos ar kultūras mantojuma saglabāšanas iespējām, apgūstot zināšanas par jaunu kultūras produktu izveidi un amatiermākslas darbību Pleskavas apgabalā (Krievijā), vienlaikus apskatot arī vairākus kultūras un tūrisma objektus. Pasākumu organizēja Apvienotais Reģionālais Tehniskais sekretariāts sadarbībā ar Eiropas Savienību - ARTES sadarbībā ar Vidzemes plānošanas reģionu, un braucienā kopumā piedalījās 26 kultūras darbinieki no visa Vidzemes plānošanas reģiona, kuru vidū bijām arī mēs - Ērgļu novada kultūras darba speciāliste Sandra Avotiņa un Jumurdas pagasta kultūras darba organizatore Inita Lapsa.

Izbraukuma semināra mērķis bija rast jaunus sadarbības partnerus ar līdzīgiem centieniem kultūras jomā, veicinot gan jaunus kultūras sakarus, gan arī radot iespējas starptautiska finansējuma piesaistei, piedāvājot papildus arī jaunus un kvalitatīvus kultūras piedāvājumus gan Vidzemes plānošanas reģiona, gan Pleskavas apgabala iedzīvotājiem un viesiem. Izbraukuma semināra laikā tikāmies gan ar Apvienotā Reģionālā Tehniskā sekretariāta sadarbībā ar Eiropas Savienību (ARTES) direktoru Alekseju Rusakovu, gan ar meklētājiem vairākus kultūrvēsturiski nozīmīgus objektus Pečoras (Печоры), Starj Izboršk (Старый Изборск), kā arī Pleskavas dramatisko teātri un Ostrovas mūzikas skolu, kur tikāmies ar mūzikas skolas administrāciju, kultūras darbiniekiem, kā arī varējām iepazīties ar dažiem no izcilēm mākslas un mūzikas skolas audzēkņu priekšnesumiem, kas atstāja īpaši spilgtu iespaidu.

Seminārā tika pārrunātas turpmākās sadarbības iespējas dažādu kultūras pasākumu organizēšanā gan Vidzemes plānošanas reģionā, gan arī Pleskavas apgabalā, paverot iespējas sadarbībai abu pušu amatiermākslas kolektīviem, amatniekiem un kultūras darba organizatoriem. Nākotnē mūsu kolektīvi varēs tikt kopējos festivālos, sporta, atpūtas un izklaides pasākumos. Krievijas puses pārstāvji īpaši uzsvēra, ka ir ieinteresēti, izmantojot Latvijas puses pieredzi, izstrādāt un realizēt dažādu veidu projektus, kuru īstenošanai paredzēts Eiropas Savienības finanšu atbalsts.

Izbraukuma semināra iespaidos dalījās Sandra Avotiņa un Inita Lapsa
Raivja Kirša foto

Lielās talkas veikums

Braku muzejā notika trīs pavasara talkas - 16., 25. aprīlī un 2. maijā. Paldies čaklajiem talciniekiem - mežziņiem, dabas draugiem, biedrībai „Vidzemes augstienes meži”, Ērgļu novada pašvaldības un SIA ARR darbiniekiem, Ērgļu vidusskolas 5. klasei un audzinātājam A. Oltem. Kopīgiem spēkiem tika sakārtota daļa no Braku robežu stīgām, kasītas lapas, bērzu birtaliņa atbrīvota no krūmiem, sakopta teritorija ap Jānkalniņu, nolīdzināti cūku rakumi.

26. aprīlī Jumurdas pagasta teritorijā Lielās talkas dalībnieki sakopa Jumurdas pagasta estrādītes apkārtni - lasījām zarus, kastjām lapas un veidojām koku vainagu formas, kā arī salasījām atkritumus, kuri nebija nonākuši līdz atkritumu konteineriem. Paldies visiem talkas dalībniekiem, jo darbīgā pulciņā darba noskaņa ir jautra, satīkšanās patīkama un paveiktais iepriecina darītājus.

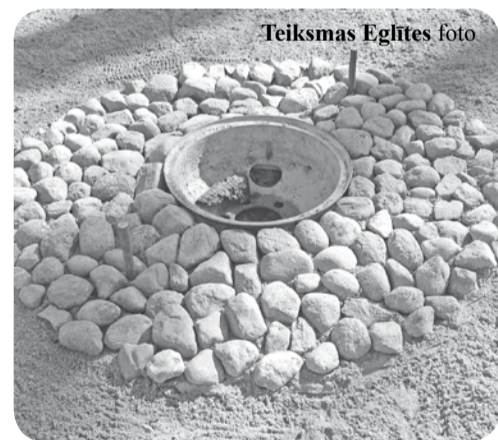

23. aprīlī teritorijas sakopšanas talka notika Brāļu Jurjānu muzejā „Meņģeļi”. Kā vienmēr atsaucīgi bija Ērgļu mežziņi, Ērgļu novada pašvaldības darbinieki un muzeja draugi. Kopīgiem spēkiem tika sakopta muzeja stāvlaukuma teritorija pie ezera. Pēc labi padarīta darba visi kopīgi paēda pusdienas.

Talka Ērgļos tika organizēta 25. aprīļa pēcpusdienā. Darbi ritēja SIA „Ērgļu slimnīca” parkā. Novācot apaugumus, sazāģējot kritušos kokus, savācot zarus un malku, tika sakopta stāvā nogāze un līdzenums līdz gājēju takai. Paldies visiem dalībniekiem! Pēc darba talciniekiem labi garšoja Amēlijas Vaišļas gatavotā gardā zupa.

26. aprīlī grupa talcinieku Gunāra Vīganta vadībā savāca atkritumus ceļmalā no Ratakalna līdz Veģeriem. Guvums - 30 maisi atkritumu! Pēc tam dalībnieki mēroja ceļu līdz Akmeņupītei, pa ceļam novācot kritušos kokus un apaugumus, kas aprūtināja pārvietošanos gājējiem. Talkas noslēgumā tika sakopta ugunsgrāvis vieta, kur pie dzīvās uguns talcinieki atpūtas pēc paveiktajiem darbiem.

26. aprīlī Talkas dienā Sausnējas pagastā savākti vairāk nekā 100 maisi ar atkritumiem. To kopīgi paveica visi pagasta iedzīvotāji, gan piedaloties talkā, gan sakopjot savu māju apkārtni. Skolas apkārtni sakopa pamatskolas audzēkņi un darbinieki.

Sidrabiņos talkas dienā tika iekārtots jauks atpūtas stūrītis ar skaistiem apstādījumiem. Paldies visiem iedzīvotājiem, kas piedalījās pagasta teritorijas sakopšanā!

3. maijā mūsu novada Vējaves kapsētiņā, pēc savas iniciatīvas, iedzīvotāji pieteica talku. Kuplo vējaviēšu pulciņu uz talku saorganizēja darbīgā vējaviete Maruta Vītoļiņa. Tika sakārtota seno liepu aleja uz kapsētu, nozāģēti krūmi un bojātie koku zari, grābtas lapas. Talcinieki pastrādāja, jautri patērēja, pamatīgi pamieļojās, pavadīja brīnišķīgu pavasara dienu starp gaišiem, darbīgiem cilvēkiem. Paldies, vējavieši!

Paldies visiem novada iedzīvotājiem, darba kolektīviem, skolēniem, kas piedalījās pavasara sakopšanas darbos!

Izdevuma gadskārtā

Šogad paliek divdesmit gadi, kopš Ērgļos iznāk informatīvais izdevums. Laika lokos mainījušies gan nosaukumi, gan atbildīgie par avīzes izdošanu, bet ideja informēt Ērgļu puses cilvēkus par notikumiem, aktualitātēm ir palikusi. Atskatā uz vēsturisko, par veicamo un paveikto atceras Anna Kuzina, Daina Grūbe (Grigorjeviča), Ausma Rozenberga, Iveta Olte, Ilze Daugiallo:

Anna Kuzina - „Ērgļu Vēstis” redaktore 1994. maijs - 1995. decembris

Latvijas Nacionālo Daugavas vanagu (LNDV) Ērgļu nodaļas avīze - šāds ir Atmodas laika pirmās Ērgļu pagasta avīzes nosaukums. Iniciators šim pasākumam bija Ērgļu nodaļas LNDV dibinātājs un vadītājs Emīls Ozols, cilvēks ar stingru mugurkaulu, nacionāls un patriots. Viņa izvirzītais jautājums visai Ērgļu sabiedrībai bija: Kā dzīvosim tālāk? Bija vajadzīgas izmaiņas cilvēku domāšanā un attieksmē pret savas tautas vēsturi, kuru Padomju Savienības režīma laikā 50 gadu garumā skaidroja citādi, kad nebija atļauts publiski runāt par deportācijām 1941. un 1949. gadā. Tāpat bija noklusēta Lāčplēša diena, Leģionāru diena, nerunājot nemaz par 18. novembri - Latvijas Valsts dzimšanas dienu. Lūk, šie bija galvenie ceļi rādītāji jaunajai avīzei, saistot valsts mēroga jautājumus ar pagasta vietējo dzīvi. Šī izdevuma tapšanā būtisku atbalstu sniedza arī Ērgļu pagasta valde. 1994. gada 19. maijā valdes priekšsēdētājs Jānis Knēziņš parakstīja lēmumu Nr.51 „Par kooperēšanos ar Daugavas vanagu mēnešraksta izdevumu”. Tas bija ļoti nozīmīgi, jo pagasta valde atbalstīja ar informāciju, kā arī finansiāli.

Pirmais avīzes numurs iznāca 1994. gada maijā, pēdējais - 1995. gada decembrī, pavisam kopā iznāca 22 avīzes numuri. Tagad šis nelielais avīžu komplekts jau kļuvis par bibliogrāfisku retumu. Sākums bija ielikts, tālāk turpināja jau citi.

Daina Grūbe (Grigorjeviča) „VIDZEMES AUGSTIENE”
1996. gada marts - 1999. gada decembris

Pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu vidus bija izteikts lokālpatriotisma laiks, kad arī toreizējā Madonas rajonā cits pēc cita sākā iznākt vietējie laikraksti.

1996. gada sākumā man radās ideja izdot laikrakstu, kas apvienotu informāciju par notikumiem tagadējā Ērgļu novada pagastos (Ērgļu, Jumurdas, Sausnējas; sākotnēji piedalījās tika uzaicināts arī Vestienas pagasts) ar domu īpašu akcentu likt uz novada bagāto kultūras dzīvi. Ar šo ideju vērsos pie toreizējā Ērgļu pagasta padomes priekšsēdētāja Jāņa Knēziņa, un viņš to ar patiesu ieinteresētību atbalstīja.

Tā nu pēc visu formalitāšu nokārtošanas 1996. gada 29. martā svinīgā pasākumā lasītāju rokās nonāca Ērgļu, Jumurdas un Sausnējas pagasta laikraksta „Vidzemes Augstiene” pirmais numurs.

Ērgļu un apkāmes cilvēku aktivitāte, iesniedzot materiālus laikrakstam, bija apbrīnojama. Protams, arī pati pastāvīgi meklēju iespēju paplašināt avīzē atspoguļotās informācijas tematisko loku un piesaistīt rakstu autorus no dažādām dzīves jomām. Ne tik labi veicās finansiālajā ziņā, jo cilvēku pirktspēja bija zema.

Turpmākajos gados eksperimentēju ar laikraksta apjomu, formātu, iznākšanas biežumu, noformējumu, lai atrastu optimālo variantu novada avīzei. Meklēju katrā periodā izdevīgāko drukāšanas iespēju, tāpēc mainījās tipogrāfijas.

Lai optimizētu laikraksta darbību (galvenokārt grāmatvedības vešanas ērtības labad) 1998. gada sākumā nolēmu dibināt savu individuālo uzņēmumu, gan joprojām turpinot sadarbību ar minēto pagastu padomēm un nemainot laikraksta pamatievirzi. Iznāca arī „Vidzemes Augstienes” speciālzilaidumi, kas bija vērtīgi Latvijas koru saietiem Meņģelos.

Turpināju izdot laikrakstu līdz 1999. gada beigām, kad biju spiesta no šīs darbības atteikties, jo nepārtrauktais „vāveres ritenis”, līdztekus darbam skolā sagatavojot katru nākamo numuru, bija atstājis iespaidu uz manu veselību.

Nepilni četri gadi laikraksta redaktore un izdevējas amatā. Daudz vai maz? Uz novada vēstures fona, protams, maz, taču man šie gadi bija tik piesātināti un vērtīgi, ka joprojām šķiet kā desmitgades. Tas bija laiks, kas ļāva iegūt nepārvērtējamu dzīves un darba pieredzi, sastapt daudzus interesantus un ievērojamus cilvēkus, ar kuriem mans dzīves ceļš citādi nez vai būtu krustojies.

Izmantojot gadījumu, vēlos pateikties saviem tālaka tuvākajiem atbalstītājiem un palīgiem avīzes tapšanā: Jānim Knēziņam, Guntaram Velcim, Mārtiņam Breikšai, Birutai Dreimanei, Vasilijam Grigorjevičam, Andrim Grigorjevičam, Agitai Opincānei, Initai Lapsai, Lienai Kārklīnai. Paldies par atbalstu un sadarbību maniem toreizējiem kolēģiem Ērgļu vidusskolā un Ērgļu pagasta padomē un visiem, visiem pārējiem, kas palīdzēja veidot un izplatīt „Vidzemes Augstieni”!

Ausma Rozenberga „Ērgļu Ziņas” 1999. jūnijs - 2005. decembris

Jau 15 gadus lasītājiem ik mēnesi tiek piedāvāts pašvaldības informatīvais izdevums. Pirmais „Ērgļu Ziņu” izdevums tapa 1999. gada jūnijā, kurā Ērgļu pagasta padomes priekšsēdētājs Guntars Velcis uzrunāja lasītājus: „Sveicināti, cienījamie ērgļenieši! Šodien ceļu pie jums uzsāk jaunais Ērgļu pagasta padomes informatīvais izdevums „Ērgļu Ziņas”. To mēs izveidojam ar vienu mērķi - sniegt Ērgļu sabiedrībai izsmiejošu informāciju par pagasta, pagasta padomes un pašvaldības iestāžu dzīvi un darbu. Šeit publicēsim gan jaunākos padomes lēmumus, gan informāciju par komiteju darbu, gan tuvākos un tālākos attīstības plānus... Pašreiz rūpes par „Ērgļu Ziņu” „laišanu pasaule” ir uzņēmusies jums daudziem ļoti pazīstamā padomes sekretāre Ausma Rozenberga.”

Un tā, līdz 2005. gada decembrim esmu veidojusi 76 „Ērgļu Ziņu” izdevumus. Tie tapuši, pateicoties pašvaldības iestāžu un struktūrvienību vadītājiem, tiekoties klātienē ar daudziem interesantiem cilvēkiem, piedaloties dažādos notikumos gan pašmājās, gan Latvijā, gan pie sadarbības partneriem ārzemēs. Sākotnēji informatīvo izdevumu varēja saņemt tikai papīra formātā, tad, informācijas tehnoloģijām attīstoties, izdevumu sākām publicēt pašvaldības mājaslapā internetā www.ergli.lv. Saturīgākas „Ērgļu Ziņas” sāka iznākt ar 2003. gada jūnija izdevumu, kad to papildināja Ērgļu vidusskolas „Skolas Ziņu” pielikums. Pirmajā pielikumā lasītājus uzrunāja redaktore - skolniece Lelde Gangnuse: „Skolas Ziņas” ir pirmais mans šāda veida darbs. Bet es nebūt nebaidos, jo zem tā visa slēpjas MĒRĶIS - veidot saikni starp skolu, skolēniem, vecākiem un pagastu... Ļoti gribētos, lai viss iet kā smērēts...”

Veidojot „Ērgļu Ziņas”, ierosmi, interesi un izturību man deva atsaucīgi, pozitīvi, darboties gribīgi līdzcilvēki. Viens no tādiem bija Lelde. Arī tagad, atverot nu jau „Ērgļu Novada Ziņas” ar Ērgļu novada „Skolu Ziņu” pielikumu, skatos, vai Lelde Gangnuse-Bērziņa ir uzrunājusi kādu no SAVĒJIEM.

Iveta Olte „Ērgļu Ziņas” 2005. gada decembris, „Ērgļu Novada Ziņas” 2007. gada janvāris

Ar šodienas skatu raugoties, laiks, kad strādāju pie „Ērgļu Ziņu” un „Ērgļu Novada Ziņu” veidošanas, bija radošs un interesants. Gada nogalē, kad pārlūkoju un pārlasīju visus „Ērgļu Ziņu” un „Ērgļu Novada Ziņu” izdotos numurus, acīs bija asaras un lepnums par Ērgļu pagasta un novada cilvēkiem un viņu paveikto. Ziņu izdevumi ir kā vēstures materiāls, kurā atspoguļota visa mūsu novada dzīve. Un visos laikos būs interesanti ielūkoties šajās vēstures lappusēs.

Ilze Daugiallo „Ērgļu Novada Ziņas” 2007. gada februāris līdz šodienai

Darbu pie „Ērgļu Novada Ziņām” sāku jau iestrādāt laucīnā. Tā ir iespēja sadarboties ar novada ļaudīm, iestādēm, organizācijām, pašvaldības speciālistiem. Paldies visiem par sadarbību! Laikraksta veidošana ir īpašs „laika uzskaites grafiks”, no kārtējā izdevuma materiālu nodošanas tipogrāfijai līdz nākamam ziņu apkopošanai, kas sniedz sava veida privilēģiju - vienai no pirmajiem izlasīt izdevumu „melnrakstā”. Veidojot informatīvo izdevumu, gribas, lai katrs novada cilvēks var atrast kādu sev saistošu tēmu, ieskatu vēsturē, jaunumu klāstu. Patīkami ir mirkļi, kad ierodas neuzrunāti cilvēki, bet ar vēstījumu plašākai publikai. Liela daļa lasītāju informatīvo izdevumu nu jau biežāk izlasa internetā, bet daļai tīkamāks ir papīra formāts. Pateicība visiem, kas atrod iespēju piedāvāt „Ērgļu Novada Ziņu” izdevumus savos uzņēmumos. Aicinu visus, kam ir vēstījums novada iedzīvotājiem, droši atnākt un izklāstīt savu ideju, vēlni. Tā ir mūsu šodienas, bet rītdienas skatījumā tā būs vēsture - vēstījums nākamībai.

Sausnējā saņemta īpaša sajūtu gamma

Atzīme 10+. Tik augstu vērtējumu, domāju, no visiem Sausnējas skolā 4. maijā bijušajiem pasākuma dalībniekiem saņēma šīs dienas plānotāji, organizētāji, darītāji.

Sausnējas īpaša diena iesākās novadpētniecības muzejā „Līdumi”, kur arī dzimis „Staburaga bērnu” autors, rakstnieks Valdis. Materiāli - raksti, fotogrāfijas, priekšmeti - salikti rūpīgi un kārtīgi tā, kā to izlolojusi skolotāja Marija Šmite. Tāda muzeja nav dažā lielākā pagastā un pat novada centrā. Lieliski! „Šīs mājas vēsture vien ir grāmatas vērtība,” teica Māriņa Breikša, pasākuma apmeklētāja.

Sausnējas kapsētu izstaigājot, atmiņā uzplauksnī mirklī, kuros satikti tik daudzi no cilvēkiem, kas šeit atdusas. Te arī izcilās skolotājas, kordiriģentes, Sausnējas vēstures apkopotājas, grāmatas idejas autores Marijas Šmites kapa piemineklis - atvērta grāmata, apliecinājums viņas mūžā paveiktajam. Noteikti vēl tik daudz palika nepateiktā, nepadarītā, neuzrakstītā, ko viņa paņēma līdzi, jo nepaspēja... Un tā vienmēr mums, palicējiem, ir nožēla, ka vairāk varējām prasīt, jautāt, uzzināt no viņiem - mūsu vecākiem, skolotājiem, draugiem... Paldies par sirsnīgo atceres brīdi Elitai Ūdrei un Pēterai Leiboma pūtēju kvartetam.

Sausnējas pamatskola! Uzpostā, sakoptā apkārtnē jau liecina - te notiks kas liels un ievērojams. Ne tikai Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena, bet īsta, patiesa patriotisma diena.

Skolas laikā, ak, kur tie gadi, zāle likās tik liela, bet tagad tā sarāvusies mazmazītiņa. Te ir kā skudru pūznī, kuru sasildījusi pavasara saule. Liela rošība, satraukums un zināšana, kur kurš iet un ko dara.

Lielais notikums, kurš sapulcinājis tik daudz sausnējiešu, skolotāju, absolventu, draugu, ir klāt. Grāmatas „Sausnējas rīti” atvēršana. Antras Dičas-Mīlnes pārdomātā un gaumīgā prezentācija dod ieskatu par notikumiem gadsimtu gaitā Sausnējā. Pasākuma vadītāji, skolas absolventi Zinta Saulīte un Atis Grīnbergs, lēnām un pamatīgi „lasa” grāmatā uzrakstīto, šķir lapu pēc lapas. Gandrīz 4 mācību stundas - vēsture, literatūra, dziedāšana, aritmētika - kopā ar starpbrīžiem ir pagājušas nemanot. Skolā dažas stundas vilkās tik ilgi, īpaši, ja nebija izdarīts mājas darbs.

Izstāstīt pasākumu nav iespējams. Klausoties, skatoties, līdzī dzīvojot šim brīnumam, tik daudziem klātesošajiem domas aizkļūda savus ceļus (cik labi būtu, ja to visu varētu ierakstīt un saglabāt kādos failos!), lai gan, pateicoties „Manai Filmu Studijai”, viss redzamais tika filmēts, un tas jau gan paliks.

Trešās paaudzes Pēterai Leiboma vadītais pūtēju orķestris pasākumam piešķīra īpašu gaisotni. Dzidri skanēja „mazo” Leibomu

flautiņa un akordeons! Un kā jaunībā dziedāja Elita, Sarmīte, Pēteris, Zigmārs, Guntars. Spoži skanēja arī 1985. gada konkursa „Ko tu prot?” ansamblis. Mūsdienīgus ritmus Sausnējas pagasta līnijdejojotājas izdejoja Anitas Sarmones vadībā.

Grāmata „Sausnējas rīti” ir atvērta. Tā tiks lasīta, šķirstīta, pētīta, skatīta. Tā būs liels dārgums ikviena sausnējieša grāmatu plauktā un pastāstīs par mums arī nākotnes sausnējiešiem.

Paldies lieliskajai komandai: 45 gadus Sausnējas skolas skolotājai, Sausnējas patriotei Dzintrai Ungerai, sirsnīgajai un vienmēr smaidošajai Elitai Leibomai un Sausnējas skolas absolventei, tagad muzeja „Braki” vadītājai Zintai Saulītei. Tikai jūs zināt, cik daudz nesaskaitāmu stundu prasīja darbs pie grāmatas. Pateicība Ērgļu novada pašvaldībai un Guntaram Velcim, Sausnējas pagasta pašpārvaldes vadītājai Lienai Kārklīnai, Sausnējas skolas direktoram Andrim Dombrovskim, tipogrāfijas „Erante” kolektīvam un tās vadītājam, Sausnējas skolas absolventam Jānim Eriņam. Un vēl tik daudziem, daudziem, daudziem, kuri ar Zelta burtiem ierakstāmi Sausnējas vēstures izpētē.

Protams, liels prieks bija satikt ilggadējo skolas direktori, tālu ceļu mērojušo Mariannu Jukņeviču, redzēt „mazo” Vairi, kas sasniedzis jau tik lielus panākumus, un muzejā aptaustīt Soču olimpiēša tērpu, izdejojot tradicionālo Sausnējas skolas deju - polonēzi vienmēr taisnu muguru turošās Dzintras Ungerai vadībā.

1882. gada avīzē „Mājas Viesis” rakstā par Sausnēju teikts: „Kam Dievs dod amatu, tam viņš dod saprašanu!” Sausnējā 2014. gada 4. maijā notikušais to apliecina arī pēc 130 gadiem!

Ir prieks un laime būt šīs skolas absolventei!

Pateicībā un cieņā - Inese Mailite

Pasākums bija mana mūža Svētbrīdis

Ar Sausnēju saistīta visa mana līdzšinējā dzīve. Esmu sausnējiete vismaz trešajā paaudzē. Sausnējas skolā „Cūkajos” mācījos 1. un 2. klasē. Kad ēka 1955. gadā nodega, mācības turpināju Liepkalnes septiņgadīgajā skolā, pēc tam - Ērgļu vidusskolā. Pedagoģisko izglītību ieguvu, studējot neklātienē.

1964. gada 1. septembrī sāku strādāt Sausnējas astoņgadīgajā skolā un veltīju pedagoga darbam 45 skaistus, radošus, bagātus gadus. Dažu ģimeņu bērniem esmu bijusi skolotāja pat trīs paaudzēs! No pirmā skolotāju un darbinieku kolektīva vairums vēro mūs no mākoņa maliņas.

Veidojot izdevumu „Sausnējas rīti”, man bija iespēja grāmatas lappusēs atstāt daļu no dzirdētā, lasītā, paveiktā, pārdzīvotā Sausnējā. Piekrtu domai, ka katra cilvēka dzīve ir kā vēstures grāmata. „Sausnējas rīti” atvēršanas svētki 4. maijā bija kā mana mūža Svētbrīdis. Tas sasauca kopā daudz cilvēku, deva mums kopības sajūtu un gara spēku turpmākajai dzīvei.

Dzintra Ungera

Lai visiem prieks grāmatu lasīt!

Laiks kopš pirmā uzrakstītā burtā mūsu grāmatā līdz tās izdošanas dienai ir bijis bagāts un piepildīts. Dienas aizritējušas, pārdomājot topošās grāmatas saturu, pētot vēstures materiālus, tiekoties ar cilvēkiem, pavadot neskaitāmas stundas pie datora, veicot fotogrāfiju apstrādi. Mūsu darbs ir kalpojis vienīgajam mērķim - grāmatas par izglītības attīstību Sausnējā izdošanai. Apkopotie materiāli atspoguļo izglītības pirmsākumus, parāda tās

attīstības gaitu gadsimtu ritumā un norises mūsdienīgu skolā. „Sausnējas rīti” ir veltījums skolotājai Marijai Šmitei, Sausnējas patriotei.

Grāmatā nedaudz esam pieskārušās arī Sausnējas saimnieciskās dzīves atspoguļojumam. Šie jautājumi prasa pamatīgāku izpēti un gaida uzņēmīgus ļaudis, kuri veiktu šo svētīgo darbu un izdotu interesantas un nodrīgas grāmatas gan par muižas laikiem, gan kopsaimniecības gadiem un bagāto kultūras dzīvi Sausnējā.

Pateicamies visiem labas gribas cilvēkiem, kuri uzticēja grāmatas lappusēs publicēt savas dzīves aprakstus, piedzīvojumus un pārdzīvojumus. Lai visiem prieks lasīt un domās pabūt Sausnējā!

Liels paldies mūsu absolventei Inesei Mailītei par dāvinājumu - Misiņa bibliotēkā atrastajiem un pārrakstītajiem tekstiem par Sausnēju 19. gs. avīzēs! Vērtīgo piezīmju grāmatiņu ievada Ilzes Mailītes dzejas rindas: „Tā spīts, kas cilvēkos mīt,/ Ir neatsverams palīgs ik dienu./Tie sapņi, kas cilvēkos mīt,/ Ir neatsverams krāsainums dienai!”

Elita Leiboma

Zinta Saulīte, Elita Leiboma, Dzintra Ungera.

Sausnēja ir daļiņa no manis

Sausnējā aizritēja mana bērnība, te mācījos skolā un sagatavojos lielajai, nezināmajai dzīvei. Kad skolotāja Elita Leiboma mani uzaicināja piedalīties Sausnējas grāmatas tapšanā, piekritu, jo biju jau daudzu citu izdevumu par rakstnieku R. Blaumani sastādītāja. Darbs pie grāmatas „Sausnējas rīti” pamazām mani pārņēma savā varā - es vēlreiz izdzīvoju savus skolas gadus, ar interesi lasīju absolventu atmiņas par skolu, par grūtajiem kara un pēckara gadiem, par skolotāju lielo darba mīlestību un skolēnu aizrautīgo darbošanos. Manā acu priekšā uzplauksnīja tie sausnējieši, kuri jau sen kapu kalniņā, bet reiz Sausnējā čakli strādāja, aktīvi darbojās kultūras dzīvē un bija vienkārši labi cilvēki.

Sausnēja ir daļiņa no manis, tāpēc arī tik ļoti pieķeros šim darbam, jo tā gribējās, lai grāmata izdodas jauka, interesanta un saistoša. Mans galvenais uzdevums bija tekstu rediģēšana, labošana, slīpēšana un sakārtošana, taču daudzās idejas dzima, kad darba komanda - Elita, Dzintra un es - sanācām kopā un domājām, kā izdarīt labāk, ko mainīt un papildināt. Valdīja sirsnīga un patīkama atmosfēra, bija tiešām prieks strādāt. Liels paldies manai Ērgļu vidusskolas latviešu valodas skolotājai Māriņai Breikšai par palīdzēšanu tekstu rediģēšanā un labošanā!

Zinta Saulīte
Ilzes Daugiallo foto

Baltijas jumīku čempionāts Ērgļos!

Topošie jumīki praktiskajā nodarbībā.

23. un 24. maijā Ērgļu Profesionālās vidusskolas teritorijā notiks 9. Atklātais Baltijas jumīku čempionāts, kura laikā jumīki no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas sacentīsies skārda, dakstiņa, bitumena šindeļu un plakano jumtu iekļāšanā. Čempionāta mērķis ir celt jumīku kvalifikāciju darbā ar dažāda tipa jumta segumiem, kā arī sniegt ražotāju informāciju par jumtu iekļāšanu atbilstoši tehniskajām prasībām.

Interesenti, kas apmeklēs pasākumu, varēs vērot jumīku rošīšanas uz apmācību stendiem un novērtēt visrūpīgāko jumīku darbā ar izmantojamo materiālu un instrumentiem. Paralēli pasākuma gaitā apmeklētāji varēs saņemt bezmaksas jumta meistarību konsultācijas.

Cienijamie ērgļenieši un viesi!
Lai arī lūdzam pie mums Ērgļu Profesionālajā vidusskolā!

I. Bērzkalna, sociālā pedagoģe
Ērgļu Profesionālajā vidusskolā
Initas Bērzkaldas foto

„Ērcu un arī karūsu ķeršanas čempionāts”

Nu jau ceturto gadu pēc kārtas 3. maijā notika „Ērcu un arī karūsu ķeršanas čempionāts”. Pasākumu apmeklēja apmēram 50 cilvēku, kas liel mums domāt, ka ar katru gadu ir aizvien vairāk drosmīnieku un netradicionālu atpūtas veidu cienītāju, kas vēlas piedalīties šajā pasākumā, par ko mums, organizatoriem no biedrības „Ērgļu Skati”, ir tikai liels prieks. Atbalstām kvalitatīvu brīvā laika atpūtu, tādēļ šogad priecējam dalībniekus ne tikai ar čempionātu, bet arī ar radošajām darbnīcām. Bet nu par visu pēc kārtas.

Dalībnieki bija sabraukuši no malu malām - Rīgas, Zaķumuižas, Valmieras, Cēsīm, Jēkabpils, Madlienas, Zaubes, Vestienas, un, protams, arī no Ērgļiem. Malkojot rīta kafiju un tēju, visi pamazām iejutās un izpētīja vietu, uz kuriem bija atbraukuši. Ietērpušies īpašajos aizsargtērpos un noklausījušies nelielu lekciju par bīstamajiem kukaiņiem, dalībniekiem tika dots starts pirmajai divcīņās daļai - ērcu ķeršana. Stundas garumā dalībnieki staigāja pa mežu, krūmiem, pļavām, vāļājās zālē un gulšņāja lapās. Katrs izmantoja savu tehniku un paņēmienus. Kopskaitā tika noķertas 14 ērces, kas ir vienāds ar pagājušo gadu rezultātiem.

Diena jau pusē, tādēļ arī dalībnieki kārām mutēm ķērās pie pusdienām. Pēc garās pastaigas un svaigā gaisa visiem apetīte laba, un, kā jau saka, uz ugunsкура gatavots ēdiens garšo labāk. Daži jau gribēja iet pusdienlaiku pagulēt, bet tam nebija laika, jo bija jāķeras pie maksākeres taisīšanas.

Katrs pēc savas prasmes un varēšanas uzmeistaroja no lazdas kāta rīku, kas atgādināja makšķeri, un stars tika dots otrajai divcīņās daļai - karūsu ķeršanai. Te gan uzreiz jāpiebilst, ka šogad karūšas visticamāk bija nedaudz nobijušās no vēsā laika, jo tās ķērās negribīgi, salīdzinot ar pagājušā gada rezultātu - 346 karūšām. Šogad kopskaitā bija 112 zivteles, bet tas tikai palielināja prieku par katru izvilināto un noķerto.

Apbalvošanā uz goda pjedestāla tika daiļais dzimums - 1. vieta Ritai Pučekaitei, 2. vieta Līgai Tirmalei un 3. vieta Marīnai Mnoverei. Apsveicām uzvarētājas ar diplomiem, nozīmītēm, speciālajām krūzītēm, dāvanu kartēm no „Braku takām” un īpašo kausu.

Nu varēja sākt darboties darbnīcās, un katrs tika pie skaista gredzena, ko uzmeistaroja rotkaļu darbnīcā pie Māra Čeiča, kā arī varēja sajūst māla maigumu, veidojot uz virpas traukus ar Andra Džiguna palīdzību.

Paldies dalībniekiem par piedalīšanos, darbnīcu vadītājiem par pacietību, skaidrojot un mācot, „Kūkotavas” saimniecei par garšīgo maizīti, „Braku takām” par dāvanu kartēm, Kaivai Bukovskai par atbalstu un arī Ērgļu novada domei par pasākuma līdzfinansēšanu!

Tiekamies nākamgad!

Ize un Mārcis Feldberģi no biedrības „Ērgļu Skati”
Ervīna Salenieka foto

“Ērgļu vizbulīte” - 2014

Ik gadu 1.maijā Ērgļos uzdzied viens no krāšņākajiem deju ziediem - vizbulīte. Ziedu veido dejas. Soļi veido deju, kas ļauj paust to, ko cilvēks nespēj izteikt ar vārdiem. Ikviens, kurš kaut reizi mūžā ir iepazinies dejas burvību, paliek tai uzticīgs uz visu mūžu. Partneris un partnere - divi dažādi cilvēki divās atšķirīgās lomās. No vienas puses, partneris „zīmē” dejas rakstu, bet partnere realizē partnera ieceru. Taču, no otras puses, partnere iemieto dejas dvēseli un eleganci, bet partnerim tiek gods parādīt partneri visā tās krāšņumā. Tā varētu raksturot dejas burvības pārņemto gaisotni tradicionālajā sporta deju konkursā „Ērgļu vizbulīte 2014”.

Foto no Sandras Avotiņas personīgā arhīva

Dejo Patrīcija Bolzane un Rihards Bertmanis-Balodis.

Šogad konkursā piedalījās dejojāji no deju klubiem: “Aizkrauklīte” (vadītājs Ainārs Kārklīšs), „Andra Deju skola” (vadītājs Andris Miķelsons), Ķeguma komercvidusskolas (vadītājs Andris Miķelsons), Mazozolu TN (Andris Miķelsons), Madonas KN DK „Ritms” (vadītājs Viktors Leimanis), Madonas DK „Saulīte” (vadītājs Artis Birks un Andris Miķelsons), DK „Dīva” no Valmieras (vadītāja Jolanta Straume), Cēsu jauniešu centra DK „Reveranss” (vadītājs Jānis Rukmanis) un, protams, arī Ērgļu saietā nama deju kluba „Vizbulīte” dejojāji (vadītāja Sandra Avotiņa). Sacensības tiesāja ziņošanas tiesnešu komanda, bet sekretariātā neiztrūkstošī un pārliecinoši darbojās Maiga Picka un Ieva Rota. Par mūziku gādāja un pie skaņu pulsta atradās Toms Rota.

Sacensību rezultāti

Bērnudārza audzēkņu grupā (2 dejas) vislabākie rezultāti dejojājiem no Valmieras deju studijas „Dīva” Oskaram Vargam un Megijai Miežītei.

2. grupā labākie DK „Aizkrauklīte” dejojāji Rihards Kraševskis un Arina Puzanova.

3. grupā labākais rezultāts Haraldam Masaļskim un Esterei Caunei, bet 3. vieta Ralfam Kauliņam ar partneri arī Esteri Cauni.

4. grupā 2.vietā abi Ērgļu dejojāji pāri - Rihards Bertmanis-Balodis un Patrīcija Bolzane, kā arī Toms Rota un Elza Koklačova. 2. vietā arī bijušais DK „Vizbulīte”, tagad SDK „Saulīte” dejojājs Jurgis Zommers ar partneri Alisiju Vasiļjevu.

5. grupā 1. vieta Matīsam Grīguško un Katrīnai Rešņai, bet 2. vieta Emīlam Gutānam ar partneri Andu Reini.

6. grupā (kur jādejo 4 dejas) 1. vieta Kristianam Židavam un Kristai Ielejai, 2. vieta Raineram Ģirģenam un Anetei Bukovskai.

7. grupā (kur jādejo sešas dejas) Kristianam un Kristai 2. vieta, Raineram un Anetei 3. vieta.

8. grupā 2. un **9. grupā** 3. vietu izcīnīja Mareks Dinga un Emīlija Gustīne Zommere.

9. grupā 1. vietu izcīnīja Alens Kārlis Kārklīšs ar partneri Montu Masaļsku un Aivars Skābarnieks ar partneri Gintu Lazdiņu, 2.vietā Jānis Serovs ar partneri Montu Purviņu, bet 3. vietā Ralfs Bolzans ar partneri Katrīnu Dudko.

10. grupā 1. vieta - Ķeguma komercvidusskolas dejojājiem

Ausekļa Knopes foto

Andrejam Saknem un Evelīnai Melisai Brigaderei, 2. vietu izcīnīja Aivars Skābarnieks un Ginta Lazdiņa, bet 3. vieta Alenam Kārlim Kārklīnam un Montai Masaļskai.

11. grupā augstāko rezultātu sasniedza Ralfs Bite un Keitija Nikola Niedra.

12. grupā uzvarēja DK „Andra Deju skola” dejojāji Ralfs Bite un Keitija Nikola Niedra, bet 2. vieta Madonas kultūras nama DK „Ritms” dejojājiem Nikam Dagnim Dierīņam un Līvai Rudzītei.

Konkursa noslēgumā skatītāji varēja vērot „Juniori II” vecuma grupas sporta deju pāri Artūra Eliša un Karmenas Pozņiakas (DK „Aizkrauklīte”) 10 deju demonstrējumus, kas vienaldzīgu neatstāja nevienu.

Un visbeidzot - vislielākais paldies Ērgļu dejojāju vecākiem par atbalstu konkursa organizēšanā! Bez jūsu palīdzības šis konkurss nebūtu tik krāšņs un dāvanām bagāts. Paldies jums, dejojāju vecāki! Jūs esat Vislabākie!!! Tāpēc „Ērgļu Vizbulīte” noteikti ziedēs atkal nākamgad!

Pateicībā - Sandra Avotiņa

PII “Pienenīte” ziņas

„Mākonīšu” sporta izklaide skolā...

11. aprīlā rīts bija jauks un saulains. Kā mirdzēja bērnu acis, kad sākām posties, lai dotos uz vidusskolu pie saviem draugiem, kuri mūs, mazos „Mākonīšus”, jau otro gadu uzaicina uz sporta izpriecām lielajā sporta hallē. Pa ceļam mēs ieklausījāmies pirmajās putnu dziesmās, ieraudzījām arī stārķus ligzdā, kā arī vērojām pīles Ogres upē.

Lielajā sporta hallē mūs miļi sagaidīja 9. klases audzēkņi un viņu skolotāja Sandra Konovalova. Lielie draugi bērnus iesaistīja interesantās stafetēs un jautrās rotaļās. Drosmīgākie bērni pat tika izvizināti ar bumbu grozu. Tā mums bija vienreizēja iespēja izjust lielās sporta zāles varenumu un tās plašumu. Cik skanīgas bija mūsu balstiņas! Bērniem bija iespēja satikties arī ar savu nākamo sporta skolotāju Aldi Olti.

Beigās visi bērni tika arī pie pārsteiguma medaļām un maza gardumiņa. Taču medaļas nebija vienkāršas, tās bija jānopelna, ierakstot savu vārdu. To mēs visi protam, tāpēc varējām justies lepni... Tiešām ar lielu izdomu bija piedomāts pie visa, un pats galvenais - mazajiem bija interesanti. Par to, ka pasākums bija izdevies, liecināja bērnu prieks un sajūsmas. Visu atpakaļceļu uz „dārziņu” bērni sarunājās par to, kā gāja. Un liels prieks arī par iegūtajām medaļām. Pats svarīgākais, ka mēs pat nejutāmies pārguruši, bet gan laimīgi izpriecājušies.

Paldies 9. klases audzinātājai Sandrai Konovalovai un viņas atraktīvajiem audzēkņiem: Dārtai, Adīnai, Edijam, Kalvim, Jēkabam un Nikam par jauki pavadīto laiku un novēlam veiksmi eksāmenos!

Ilzīte Vīgante, „Mākonīšu” grupiņas skolotāja
Ilzītes Vīgantes foto

Mākonīšu sporta izklaide skolā.

PII AICINĀJUMS

Ērgļu novada pirmsskolas izglītības iestāde „Pienenīte” aicina vecākus līdz 2014. gada 1. jūlijam pieteikt bērnus, kuri vēl nav uzņemti rindā, bet kuriem no 2014. gada 1. septembra nepieciešama vieta Ērgļu novada pirmsskolas izglītības iestādē „Pienenīte”.

Vadītāja Ilona Cielava

Jāņa Grota iela - 2, Ērgļu novada Ērgļu pagasts, Ērgļi, LV - 4840

Nepieciešamības gadījumā iespējams vienoties par tikšanās laiku, iepriekš piesakoties pa tālr. 64871130, mob. 26351803

Pavasara saulgrieži

Zaļās ceturtdienas rītā PII „Pienenīte” un mazās „Bitītes” visus laipni aicināja pagalmā uz pavasara saulgriežu sagaidīšanu. Sanāca lieli un mazi zaķi ar krāsainu olu groziņiem. Bet pirms sākt olu kaujas, vēl nācās veikt dažādas izdarības un skriet veselības skrējienā kopā ar lielo zaķi.

Netika aizmirstas mīklas, laika vērojumi un āķīgi jautājumi. Tālāk iegājām katrā laukumā un veicām dažādas aktivitātes. Sameklējām garšīgāko ābeli un iekarinājām tās zaros krāsainus dzijas kamoliņus, lai arī šogad tajā būtu daudz ābolu. Nākamajā laukumā ripinājām, sitāmies ar krāsainajām oliņām un cienājāmies ar sarūpētajiem gardumiem. Blakus laukumā mūs sagaidīja īsts gailis, vistas un truši no zemnieku saimniecības „Vecceplis”. Bērniem bija iespēja samīlot un pabarot trušus. Ar rotaļām un tautasdziesmām tālāk devāmies modināt lāci.

Noslēgumā vēl tikai atlika visiem kārtīgi izšūpoties un pavadīt svētkus, lai nāk atkal citu gadu.

„Bitītes”
Evitas Lielup foto

Pavasara saulgrieži.

Ērgļu teātra pavasara pirmizrāde

“Bīstamais vecums”. Izrādes aktieru kolektīvs pēc pirmizrādes, vidū režisore Terēza Kaimiņa.

Elīnas Zālītes lugu „Bīstamais vecums” 3. maija vakarā izrādīja Ērgļu amatiereteātris savā saietā namā. Mīlēt un mīlētām būt grib katrs un jebkurā vecumā. Bīstamais vecums pienāk tad, kad sākas otrā jaunība, kad bārdā un matos iemetas sirmums, taču sirds vēl šķiet gluži jauna. Tad jūtas ņem virsroku pār prātu un pat prātīgi vīri sāk uzvesties kā jauni studenti. Dzīšanās pēc jaunības, bērnu un vecāku savstarpējās attiecības ir galvenā izrādes tēma. Tas bija aktuāli gan 1926. gadā, kad Elīna Zālīte lugu sarakstīja, gan mūsdienās. Autore nemoralizē, nenosoda, tikai viegli, nevainīgi pajoko par vienu vai otru cilvēcisku vājību. Komēdijiski viegls rotaļīgums, lugas darbības raitais risinājums, autore asprātīgā valoda piesaistīja skatītāju uzmanību, un divas stundas pagāja kā viens mirklis.

„Šī bārda tiešām sāk par daudz sirmot, citādi es izskatītos vēl gluži jauneklīgs,” spriež gleznotājs Krasts (Valdis Zosārs). „Es nevaru saprast, kā tev var patikt tagadējās netikumīgās sievietes. Dekoltē līdz vēderam, svārki līdz celim,” moralizē Krasta sieva Lizete (Iveta Pedele). „Tātad jūs nenosodāt nabaga izslāpušu ceļinieku, ja viņš

spirdzinošo veldzi meklē ārpus mājas,” rakstnieks Krūms (Pēteris Leitāns) koķetē ar Vītolīņas jaunkundzi (Ieva Vilnīte). Krūma kundze (Elita Ūdre) uzskata, ka mūsdienu vīriešiem tikumīga sieviete ir tas pats, kas kafija bez cukura vai gaļa bez sāls, viņiem vajadzīga pikantērija. Pašiem savi uzskati un rīcība ir jauniešiem - spriganajai gleznotāja meitai Lītai (Kate Jēkabsonē), lēnīgajam dēlam Edgaram (Gundars Āboliņš), mazliet naivajam un apzinīgajam medicīnas studentam, Krūma dēlam Ludim (Juris Dombrovskis). Savas lomas Masku balles skatā asprātīgi tēloja Guntars Jukāms, Andris Džiguns un Santa Burjote. Kā jau ballē pieklājas, izrāde beidzās ar pašu aktieru dziedāšanu un dejojānu.

Paldies visiem, kas piedalījās izrādes tapšanā: dekoratorei Ievai Rotai un skaņu operatoram Tomam Rotam! Priecājamies par Guntara Velča un Andra Džiguna palīdzību. Esam gandarīti par mūsu skatītāju lielo atsaucību. Tiksimies Līgo svētku uzvedumā!

Terēza Kaimiņa,
Ērgļu teātra režisore
Santas Pedeles foto

„PASTALNIEKU” DĀRZA SVĒTKI

Dienā, kad visā Latvijā notika Lielā talka, arī „Pastalnieki” nesēdēja, rokas klēpī salikuši, bet sarīkoja sev un draugiem DĀRZA SVĒTKUS visas dienas garumā ar sportiskām aktivitātēm un lustīgu koncertu vakarā.

Saule, pavasaris, laba oma, lieliska kompānija, smieklī un jautrība jau valdīja no paša rīta, kad, izmēģinājuši pēdējos deju soļus, devāmies uz estrādi, lai sagaidītu ciemiņus - TDA un VPK „Zīle” (vadītāja Vita Timmermane, repetitors Artis Puriņš), deju kopu „Austra” (vadītāja Lūcija Kukaine), JDK „Virpulis” un „Zelta virpulis” (vadītājs Uldis Blīgzna), TDA „OGRE” studiju (vadītāja Māriete Baltā), kas ieradās pilni apņēmības cīņties un iegūt „Pastalnieku” kausu”. Lielu paldies jāsakā tiesnešiem un instruktoriem - Laimonim un Andrim par stafetes sagatavošanu, palīgiem - Edgaram, Haraldam, Sandai, Gunitai, Evijai, Sintijai, Eļīnai un Lienei. Jūs bijāt lieliska komanda!

Tā nu visu minēto kolektīvu pārstāvji piedalījās komandu stafetēs, kā arī cīnījās individuālajās disciplīnās. Draudzīgi plecu pie pleca komandu dalībnieki padeva, meta, nesa, skrēja, airēja, stūma auto un pat sāva. Sīvā cīņā „Pastalnieku” kausu ieguva JDK „VIRPULIS”, bet TDA „Zīle” pārstāvis Guntis palika nepārspēts cetrās individuālajās disciplīnās.

Kad visi sportiskie normatīvi izpildīti, laiks gardai zupai (paldies pavārītei Līgai), atpūtas mirklim, saules peldēm un laiskām sarunām dārzā (lasi estrādē).

Nosauļojušies, mazliet noguruši, bet visi priecīgi un pacilāti gatavojās koncertam. Arī koncertu caurvija stāsts par dārzu, katrs kolektīva vadītājs tika iecelts dārznieka godā un, pirms sākās danču virpulis, katram bija iespēja izvilkt ziedu vai augu, kas raksturotu konkrēto kolektīvu. Tā nu kopā tika izdejotas 27 dejas (no zelta klasikas līdz jaunradei) un Dārza svētki nosvinēti. Jāpiebilst, ka lielākā daļa no dejām Ērgļu publikai nebija redzētas, tāpēc likās

interesantas un atraktīvas.

Man kā vadītājam patīst prieks bija redzēt savas meitenes Daci un Ilzīti VPK „Zīle” sastāvā. Tātad „Pastalnieku” ceļamāize noderejusi!

Ikgadējais koncerts „Ielūdz „Pastalnieki”” ir tā reize, kad uz skatuves kāpj (negaidot jubileju) arī tie dejojāji, kas šobrīd nedejo pašreizējā „Pastalnieku” sastāvā, taču prieks par kopā būšanu saved mājās arī bijušos dejojājus. Paldies viņiem!

Paldies arī visiem saieta nama čaklajiem rūķīšiem un labajiem gariņiem!

Piepildītās dienas noslēgumā - jautra ballīte līdz rītam. Uz tikšanos nākamajā pavasarī!

Māriete Taškāne, „Pastalnieku” vadītāja
Lienes Kukaines foto

Paldies Ērgļu Profesionālajai vidusskolai!

7. maijā topošās auklītes devās jaunas pieredzes apgaves braucienā pa Vidzemi. Vispirms iegriezāmajies Veselavas pirmsskolas speciālajā izglītības iestādē „Vālodzes”, kur vadītāja, audzinātāja un bērni iepazīstināja ar aprūpes īpatnībām bērniem ar īpašām vajadzībām, vidi un aktivitātēm. Rosīga, radoša, ģimeniska vide valda šajā iestādē.

Dienas vidū apmeklējām vairāk nekā 300 gadu veco leriķu dzirnavu apmēram vienu km garo dabas taku, lai atgūtu spēkus no ikdienas steigas, vērotu brīnišķīgos Melderupes ūdenskritumus, vienmēr mainīgo, savdabīgo floristikas ekspozīciju, gūtu enerģiju no iespaidīgā ūdensrata. Tur satikāmies ar briežu un meža cūku ģimeni, dzērvenēm un flamingo, alni, gliemežīšiem, ūdensveci, uzkāpām uz „Titānika”. Tā ir vienīgā dabas taka Latvijā, kura pielāgota redzes invalīdiem, tajā ir ne tikai norādes Braila rakstā, bet arī ar īpašām zīmēm aprīkotas laipas, lai neredzīgajiem neļautu nomaldīties. Tāpat meža dzīvnieku izbāzeņi ir dabiskā lielumā, lai redzes invalīdi, tos aptaustot, varētu iepazīties ar meža zvēriem. Ne tikai redzes invalīdiem, bet ikvienam no mums te bija interesanti.

Pirmsskolas iestādē „Vilnītis”, kas atrodas Salacgrīvā, mūsu kursabiedrene Monta un iestādes vadītāja iepazīstināja ar mācību procesu, sadzīvi un galvenajām aktivitātēm. Paldies viņām par uzņemšanu!

Salacgrīvas novada Jaunatnes iniciatīvu centrā „Bāka” satikāmies ar jauniešiem un vadītāju, iepazīnāmies ar viņu aktīvo un radošo dzīvi, redzējām skaisti iekārtotās telpas un mūsdienīgas spēles jauniešiem. Zaļais Salacgrīvas novads izmanto visu iespējamo dabas enerģiju - no jūras siltumu saņem vidusskola un bērnu dārzs, no vēja tiek apgaismots bērnu rotaļu laukums, no saules salacgrīvieši saņem silto ūdeni.

Ainaži ir Vidzemes mazākā pilsēta, taču bagāta ar savu vēsturi, jūrskolu. Iegriezāmajies Ainažu psihoneiroloģiskajā slimnīcā, kur

ārstējas jaunieši (arī narkomāni) līdz 18 gadiem. Baseini, relaksācijas telpas, lifti, dažādi speciālisti, vadītājas stāstījums mūs pārsteidza. Ir viela pārdomām.

Un tad jau jūru varēja ar roku aizsniegt. Gājām uz „Balto sauli” - pieminēklī Krišjānim Valdemāram. Valdemārs gribēja, lai latvieši brauc plašā pasaulē ar saviem būvētajiem buriniekiem. Velkot taisnu līniju uz kartes Kolka-Roņusala-Ainaži, izveidoti šie punkti ar Saules zīmēm. Baltā saule tādēļ, ka balts akmeņi un balta ideja. Apkārtnes bagātība - Randu pļavas, neskartā daba.

Diena pagāja nemanot, un mūsu guvums ir milzīgs. Paldies par atbalstu sakām Ērgļu Profesionālās vidusskolas administrācijai, šoferītim Sergejam. Ir patīst prieks šeit mācīties, jo mūs saprot, atbalsta un sadarbojas.

Topošās auklītes un audzinātāja
S. Bakuļa foto

Lielienu prieki Sausnējā

Šogad Lielienu noskaņu Sidrabiņos pie pagasta pārvaldes ēkas svētku nedēļas sākumā radīja garaušu pāris, kuri bija ietpuši zālājā pie ēkas.

Otrajās Lielienu garauši sagaidīja lielus un mazus svētku svinētājus. Ikviens šajā dienā varēja izšūpoties šūpolēs un piedalīties dažādās aktivitātēs.

Kādam nebēdnīgam garausim bija izbiris olu grozs, un nu pašiem mazākajiem pasākuma apmeklētājiem bija tās jāatrod un jāsalasa. Bērni ar aizrautību tās meklēja un atrada izbīrušas gan zālājā, gan sarīpojušas pa ziedošu dzelteno vizbulīšu pudurim, gan pat aizripojušas zem tuvējās mežabeles. Vēl pēc neilga brīža skaistā tautiskā sega, kura bija izklāta turpat netālu zāltē, sabira pilnum pilna ar skaisti krāsotām oliņām, kuras izrādīt visiem bija atnesuši rūpīgākie un centīgākie olu krāsotāji.

Kā jau ikkatrās Lielienu dienās, arī šogad bija spraiga cīņa olu ripināšanā. Lielienu skrējienā sacentās gan pavisam mazie skrējēji, gan vidējie, šogad pirmoreiz bija arī senioru skrējiens. Tā, lūk, šajā dienā nepalika neviens, kurš sevi neparādīja kādā nodarbē.

Ar skaļām ovācijām noritēja sīva cīņa ar umurkumura stabu, kurš neparko nebija pielūdzams, lai atdotu tur sakārtās pārsteiguma balvas.

Bet kad tas bija izdarīts, sākās lielā izsole „Zaķis maisā”, kur ikviens, kas vēlējas, varēja solīt, un tad nu tikai pēc noslēpumainās kastes atvēršanas dabūja redzēt, par ko šoreiz tā naudiņa ir atdota.

Tas bija ļoti interesanti!

Pašā noslēgumā pēc kārtīgas izšūpošanās, olu ripināšanas, skrējieniem, kāpšanas umurkumura stabā un citām lustīgām izdarībām visi kopā baudījām jau tradicionālo skābeņu zupu, kuru mums šogad gardu jo gardu pagatavoja Inga un Oskars Grotē.

Liels paldies viņiem!

Lielu liels paldies arī Sausnējas pagasta pārvaldei un personīgi Lienai Kārklīnai, Alvim Kvantam un viņa darba komandai un personīgi Ilgai Zvirgzdīnai par palīdzēšanu un atbalstu pasākuma organizēšanā, kā arī visiem pārējiem labvēļiem!

Jāsaka tā, ja tik līksmi šajā saulainajā dienā pavadījām Lielienu,

„Asini prātu Lieldienās-3” Jumurdā

Trešo gadu Jumurdas pagasta Saieta ēka Lielienu pulcināja lielus un mazus intelekta spordinātājus un prātu asinātājus. Šogad savu startu pieteica 5 komandas ar kopējo dalībnieku skaitu 32. Jautājumi bija sadalīti trīs lielos blokos - 10 pašsaprotami jautājumi par 2013./2014. gada aktualitātēm Latvijā, pasaulē. Jautājumus uzdeva Ērgļu un Madonas novada bibliotekāres, bija jāatmin arī mīklas, kuras sastādījuši un izdomājuši Ērgļu novada PII „Pienenīte” sagatavošanas grupas „Lāsītes” bērni. Visgarākā nopūta atskanēja pie bibliotekāru uzdotajiem jautājumiem, bet galarezultātā punkti un žetoni krājās arī no atbildēm uz šiem interesantajiem jautājumiem. Paldies visām Ērgļu novada bibliotēku vadītājām un bibliotekārēm par aktīvo līdzdalību - Velgai Birkenšteinei, Dainuvītei Biksei, Ingai Grotei, Sarmītei Dreiblei un Ingai Razenovskai! Paldies arī Vestienas, Meirānu, Praulienas un Mētrienas bibliotēkas vadītājiem! Jautājumi bija interesanti, asprātīgi un viens otrs arī grūts, bet ne neatminams!

Mirkļis no pasākuma.

Visgrūtāk komandu dalībniekiem veicās ar sagatavošanas grupas „Lāsīte” sastādītajām mīklām. Aķīgas, īsas un garas, pavasarīgas un ļoti personiskas - tādas bija sešgadnieku iesūtītās mīklas! Paldies bērniem, viņu vecākiem, audzītēm un auklītei! Īpaši liels paldies par atsaucību un operatīvā grupas audzinātājai Ritai Dudko! „Mini mīkliņi!” Šo mīklu komandu dalībnieki un līdzjutēji atzina par asprātīgāko, interesantāko un grūtāko, mīklas autore ir Evelīna Šmite: „TĀ IR OGA. VIŅU NEVAR ĒST. MĒS VISI VIŅU LATVIJĀ PAZĪSTAM.”

Un nu par uzvarētājiem. Šogad komandas cīnījās par zelta, sudraba un bronzas Lielienu kausiem. Rezultātu izšķīra visprecīzākie mīklu atminējumi, un no uzvaras komandas šķīra tikai viens līdz četri punkti. Godpilnā I vieta komandai „Zaķenes” (Vita Bērziņa, Andra Salnīte, Zita Reča, Laila Bērziņa), II vietas ieguvēji - komanda „Dullās vāveres” (Kristīne Lūse, Marija Truševska, Sarmīte Kantāne, Dullā Vāvere), III vieta un bronzas kausa aizceļoja pie komandas „Olu cīnītāji” (Mārtiņš, Guna, Elza Miķelsoni, Mārtiņš, Antra, Roberts, Gustavs Vilnīši, Mārtiņš, Mārcis Bridāgi, Maija Miķelsone). Atzinības raksti un mierinājuma balvas komandām „Gudrie cāļi” (Madara Salnīte, Annemarija Apine, Klinta Zeiferte, Alīna Šmite, Emīls Lapsa) un komandai „Radu būšana” (Santa, Inese Jēriņa, Megija, Roberts Miļņi, Ieva, Raiva Milnes, Arvis, Artis Miļņi, Lelde Cikure).

Paldies visiem komandu dalībniekiem par sagatavotajām interesantajām, asprātīgajām vizītkartēm un sveicieniem pretinieku komandām! Paldies kuplajam līdzjutēju pulkam par atbalstīšanu un mīklu minēšanu! Paldies Jumurdas pagasta pārvaldes vadītājai Agītai Opincānei par radošo un praktisko atbalstu pasākuma tapšanā! Paldies manai ģimenei par organizatorisko un tehnisko atbalstu!

Uz tikšanos Lielienu cītugad!

Inita Lapsa,
kultūras pasākumu organizatore Jumurdas pagastā
Dagna Pētersona foto

Braku muzejam - 55

Skaistā, jaukā un tik ļoti vasarīgā 27. aprīlī dienā notika Braku muzeja 55. darba sezonas atklāšanas svētki. Pasākumā varēja noskatīties iestudējumu no dažādiem R. Blaumaņa darbiem un dziedāt līdzī dziesmām, kuru vārdu autors ir pats rakstnieks.

Braku muzeja pirmsākumi saistās ar 1958. gadu, kad sākās vērienīgi ēku atjaunošanas darbi. Pirmais vadītājs, toreiz pārzinis, bija Jānis Ķirškalns. Viņa vadībā restaurēja ēkas, sakopa Braku teritoriju, izveidoja muzeju. J. Ķirškalna mērķis bija visu atjaunot un iekārtot līdzīgi, kā bija Blaumaņa laikā. Muzeja pirmais vadītājs bija enerģisks, darbīgs, pašreizējais un erudīts cilvēks. Tas bija ļoti grūts uzdevums sakopt kara laikā izpostīto teritoriju, kad visapkārt bumbu bedres, saauguši krūmi, neizbraucams ceļš uz Brakiem, arī darbiniekiem īsti nebija, kur mitināties. Jāņa Ķirškalna uzņēmība un apkārtējo atbalsts bija būtisks, lai Braki no jauna atdzimtu, glabātu un popularizētu R. Blaumaņa atstāto kultūrvēsturisko mantojumu.

Muzeju gadu ritumā prasmīgi vadījuši Pēteris Liepa, Jānis Putra (Meldrājs), Līgita Bogdanova (Arklīņa), Baiba Kampe, Līvija Volkova. Visilgāk - 33 gadus - par vadītāju nostrādāja Anna Kuzina. Viņai 2014. gads ir īpašs, jo aprīlī Latvijas Literatūras gada balvas pasniegšanas ceremonijā A. Kuzina saņēma speciālbaltu par grāmatu „Blaumanis tuvplānā”, kas ir nozīmīgs pētījums literatūrzinātnē. Ērgļu novada pašvaldība un pasākuma dalībnieki sveica Annu Kuzinu par panākumiem un par rakstnieka R. Blaumaņa popularizēšanu.

Ērgļu novada domes priekšsēdētājs Guntars Velcis un deputāte Aina Braķe sveic Annu Kuzinu, saņemot Latvijas literatūras gada balvas speciālbaltu.

Atklāšanas sarīkojumā Brakos ciemojās Latviešu Neredzīgo biedrības Strazdumuižas teātris. Aktieri režisores Ineses Vanagas vadībā bija sagatavojuši jauku R. Blaumaņa daiļdarbu mikslī, kuru vienoja tēma - mīlestība. Tie bija fragmenti no dažādām lugām un stāstiem, kuros attēloti mīlestības likloči un sarežģījumi, pamācība, kā jārikojas, lai meitai (vai puisim) izpatiktu. Dzirkstīja humors un jautrība - kā jau dzīvē.

Līdzās teātriniekam skanēja jautras dziesmas ar R. Blaumaņa vārdiem, ko izpildīja Rīgas Latviešu biedrības jauktais koris (diriģents Ārijs Šķepasts) un Ērgļu jauktais koris (diriģents Ralfs Šmīdbergs). Par godu pasākumam Braku pagalmā iznesa rakstnieka tāfelklavieres, un dziesmām pavadījumu spēlēja koncertmeistare Marena Beitika.

Muzejā valdīja īsti blaumaniska noskaņa - dziesmas, teātra spēle, jautrība un saules dāsnums. Bet Braku liepa uz jaunā dzīvojamās mājas niedru jumta iezīmēja maģisku zaru ēnas vainagu - kā simbolisku veiksmi un panākumus jaunajai darba sezonai.

Zinta Saulīte, Braku muzeja vadītāja

Ziņas no Jumurdas bibliotēkas

Turpinot iepriekšējo gadu tradīcijas, martā norisinājās Latvijas Bankas organizētais balsojums „Latvijas Gada monēta 2013”. Kopumā aptaujā piedalījās gandrīz 6200 cilvēki, no kuriem aptuveni 1700 savu balsi atdeva par Anitas Paegles un Jāņa Strupuļa veidoto **Šūpuļa monētu**.

Speciālvārdu no Latvijas kolekcionāriem saņēma arī monēta **Ak, svētā Lestene!**, savukārt grāmatu nama „Valters & Rapa” balva tika pasniegta **Rūdolfa Blaumanim veltītās monētas autoriem**.

Aptaujas par „Latvijas Gada monētu” tiek rīkotas kopš 2004. gada un līdz šim augsto novērtējumu ieguvušas: „Laika monēta”, „Barons Minhauzens”, „Ciparu monēta”, „Laika monēta II”, „Laiques monēta”, „Ūdens monēta”, „Dzintara monēta”, „Miglā asaro logs” un „Sudraba pieclatnieks”.

Līdz ar Latvijas Bankas organizēto balsojumu par „Latvijas Gada monētu” 2013. gada martā norisinājās arī „Lursoft”, publisko bibliotēku attīstības projekta „Trešais tēva dēls” un Latvijas Bankas rīkotais konkurss **Atklāj monētu noslēpumus Lursoft laikrakstu bibliotēkā**. Tā laikā dalībnieki, atbildot pareizi uz konkursa jautājumiem, savā īpašumā varēja iegūt Latvijas Bankas 2013. gada kolekcijas monētas, savukārt aktīvākās bibliotēkas - „Lursoft” sarūpētos kārums grozus.

30. aprīlī, Latvijas bibliotekāru 11. kongresa ietvaros, „Lursoft” valdes locekle Daiga Kiopa svinīgi sveica **10 bibliotēkas**, kuras visaktīvāk piedalījās konkursā. Balvu no „Lursoft” ieguva arī **Jumurdas bibliotēka**.

Atskatoties uz aizvadīto konkursu, varu teikt, ka ieguvēji ir visi, kas iepazinās gan ar www.news.lv mājaslapas iespējām, gan meklējot atbildes uz it kā zināmām lietām, kā, piemēram, par Rūdolfa Blaumaņa dzīves gaitām un diskusijas par Lestenes baznīcas atjaunošanas gadu. Izsaku lielu pateicību visiem, kuri atsauca uz aicinājumu piedalīties konkursā un izmantoja iespējas papildināt zināšanas.

Bibliotēkā visa gada garumā notiek dažādi pasākumi, konkursi, izstādes - gan pašu organizēti, gan valsts mērogā. Daudz un dažādas iespējas ir jauniešiem un skolēniem, tikai pašiem jābūt aktīviem.

2014. gadā Jumurdas bibliotēkas grāmatu krājums ir papildinājies ar 80 jaunām grāmatām. Tās ir pirktas gan par pašvaldības līdzekļiem, gan saņemtas kā dāvinājumi. Visi laipni aicināti izmantot sniegtos pakalpojumus un bibliotēkas iespējas!

V. Birkenšteine, Jumurdas bibliotēkas vadītāja

Lasītāko grāmatu TOP 5

Atzīmējot Bibliotēku nedēļu, noskaidrojām Ērgļu Profesionālās vidusskolas grāmatu TOP 5. Balsošanā „Izvēlies savas mīļākās 5 grāmatas!” katrs varēja pakavēties atmiņās pie sev mīļākajām grāmatām un izveidot savu grāmatu TOP 5. Saskaitot visas balsis, ir noskaidrots Ērgļu Profesionālās vidusskolas grāmatu TOP 5:

1. „Meitene ar puķu tetovējumu”. Stīgs Lārsons.
2. „Bada spēles”. Sūzena Kolinsa.
3. „Vinnijs Pūks un viņa draugi”. Alans Aleksandrs Milns.
4. „Da Vinči kods”. Dens Brauns.
5. „Cilvēka bērns”. Jānis Klīdzējs.

Ikviena akcijas dalībnieks bija aicināts piedalīties arī Vislatvijas raidījuma cikla „Lielā lasīšana” balsojumā, kurā, balsojot par trim grāmatām, no TOP 100 tiks izveidots TOP 21. Gaidīsim rezultātus rudenī, kura būs populārākā grāmata Latvijā.

Paldies visiem, kuri piedalījās!

Diāna Kuzina, skolas bibliotekāre

Jānis Pļaviņš - grāmatvedis - pastnieks - korespondents. Šāda ir viņa amatu secība. Viens no vietējās dzīves un cilvēku vislabākajiem zinātniekiem, jo visu darba mūžu bija saistīts ar Ērgļiem un tuvāko apkārtni.

Klusi un nemanāmi Ērgļos 2013. gada 10. augustā viņš nosvinēja 90. dzimšanas dienu. Pie sava bijušā kolēģa atbrauca kādreizējais darba biedrs no Madonas rajona laikraksta „Stars” redakcijas. Pagājuši jau 30 gadi, kopš Jānis Pļaviņš tur vairs nestrādā. Tas nozīmē daudz, ka viņu atceras nedaudz biežāki kolēģi, viens no tiem Oļģerts Skuja - fotogrāfs un dzejnieks.

Viss sākās 1923. gada 10. augustā Ozdzenas muižas kalpu mājā „Vītolņos”, kur tēvam Jānim bija piešķirta zeme par Latvijas brīvības cīņām 1918.-1920. gados. Divu gadu vecumā mazais puika paliek bārenis. Mājās ienāk pamāte. Tēva brālis Pēteris Pļaviņš, Lāčpēša ordeņa kavalieris, un tēvs ir dzīvi piemēri vērtīgajam un zinātkārajam zēnam, kā top un veidojas neatkarīgā Latvijas valsts. Tēva padoms un dotā dzīves gudrība izrādījās zelta vērti, kad vēlāk Jānim pašam bija jāpieņem lēmums, izejot sarežģītos karavīra gaitu likločus abās karjāšanās pusēs. 1943. gada martā divdesmitgadīgais jauneklis ir pakļauts iesaukumam vācu armijā (bez izvēles iespējām). Viena daļa jauniešu pieteicās brīvprātīgi. Tēvs dēlu atturēja no šī soļa, jo paša pieredze mācīja, ka, ja karā uzvarēs vācieši, tad ne par kādu brīvu Latviju nebūs ko sapņot. Uzvarētāji rīkosies vienmēr tikai savās interesēs.

Jauniesauktais Jānis Pļaviņš tiek ieskaitīts instruktoru rotā. Drīz vien pēc īsām apmācībām Cēsīs, vēlāk Venstpīlī, puslīdz apmācītos jaunekļus sūta uz fronti Krievijā, Ostrovā pie Novosokolņikiem. Turp dodoties, jaunais zaldāts Jānis Pļaviņš esot sev zvērējis: „Dzīvs gūstā nepadošos!” „Bet saņēma mani kā cāli,” saka pats jauniesauktais karotājs. Pirms gūsta viegls ievainojums seņā, tad seko karaklausība sarkanās armijas rindās ar piedalīšanos Kurzemes frontē. Kādā no kaujām, kurā no 20 kareivjiem, veicot kaujas operāciju, dzīvajos paliek trīs, laimīgā kārtā Jānis to skaitā. Atkal ievainojums. Vidēji smags, kājā. Išlaicīga ārstēšanās Aucē un atkal uz fronti.

No paša atmiņām par Ļeņingradu: „Tur nonācu pēc otreizējā ievainojuma 1945. gada 2. februārī. Aizsūtīja uz hospitāli (priebildīšu, ka tur, hospitālī, iepazīnos ar Ērgļu puisi Jāni Braķi). Pēc ārstēšanās 1. jūnijā mani demobilizēja no armijas kā ārrindnieku.

Viena kara divās armijās

Vienlaikus tiku „nopirkts” par strādnieku - celtnieku karā cietušās pilsētas, tajā skaitā Kalnu inženieru institūta ēkas atjaunošanā. Pamazām no mācekļa „uzdienēju” līdz pietās kategorijas ampetējam. Tā nebija viegla dzīve blokādes laikā izpostītajā pilsētā. Pirmajā mēnesī nopelnīju 105 rubļus un 8 kapeikas. Maizes klaips melnajā tirgū maksāja 30 rubļus. Bet cilvēki bija lieliski, kā jau daudz pārcietuši.”

Veci karavīri saka, ka karā zaldātam veiksmē ir tikai vienu reizi. Jānim Pļaviņam tā ir bijusi vairākas reizes. Kurzemes ierakumos viņš bija par dažiem centimetriem no nāves, kad tur, kur vajadzēja atrasties viņam, pēkšņi pēc komandiera pavēles tika mainīta atrašanās vieta. Ierindnieks Pļaviņš tiek nosūtīts uz blakus ierakumu, bet viņa postenī paliek pats komandieris, kas pēc dažiem mirkliem tiek saplosīts no pretinieka raidītās trasējošās lodes.

„Baiļu man nebija, tikai tāds liels miers un apziņa, ka mani kāds sargā. Ausis skanēja kaut kad dzirdēti vārdi: „Dievs pats tevi sargās. Viņš izglābt var.” Vārbūt tas bija manas mātes gars? Es sajutu viņu sev blakus.”

Ļeņingradas laikā atgādās atkal kāds neparedzēts liktenīgs pavērsiens kareivja dzīvē. Būdam vienkāršs, godīgs un atklāts latviešu puisis, viņš izstāsta dažiem saviem dienesta biedriem par savu iepriekšējo kara gaitu pieredzi. Administrācija liek aizpildīt dienesta kadru anketu, kurā ir jautājums - ko darījis vācu laikā un vai ir bijis vācu armijā. Pie šī punkta viņš apstāties un grāstīties uzrakstīt tā, kā tas patiesībā arī bija, jo iesaukums legijonā taču ir fakts, ko nevar izvītrot no savas biogrāfijas. Krievu darba biedrs pabrīdina, lai neraksta to, bet lai uzraksta, ka strādājis sava tēva zemnieku saimniecībā. Šie „meli” paglāba Jāni Pļaviņu no daudzām dzīves likstām, kādas piemeklēja tūkstošiem viņam līdzīgo - filtrācijas nometne (labākajā gadījumā), izsūtījums uz Sibīriju, gulags vai pat nošaušana. Ļeņingradā Jāni Pļaviņu uzskatīja par labu celtniecības speciālistu un viņam tiek dota iespēja veidot savu karjeru tālāk. Taču ilgas pēc mājām bija tik spēcīgas, ka Jānis uzdrošinājās lūgt mājiniekiem palīdzību dabūt viņu projām no Ļeņingradas.

Pirms tam viņš bija mācījies Vestienas lauksaimniecības skolā, kuru pabeidza 1941. gadā. Kā pats saka - sāka mācīties (1939. gadā) pie Ulmaņa, mācījās pie Hitlera, pabeidza pie Staļina.

Pēc Sausnējas MTS direktora Kurzemnieka rakstiska lūguma ar pamatojumu, ka viņš vajadzīgs kā agronoms Sausnējas MTS (iecirķņa agronomis), Jāni Pļaviņu atbrīvo no darba pienākumiem Ļeņingradā un atļauj atgriezties Latvijā, kur viņš sākumā strādā par grāmatvedi (šo specialitāti viņš ieguva papildus, mācoties kursus). Grāmatveža darbā J. Pļaviņš nostrādāja līdz 1956. gadam, kad Vestienas MTS pārcēla uz Ērgļiem. Līdz ar to arī J. Pļaviņš kopā ar dzīvesbiedri Elzu (dzimusi Ziemane 1925. g.), vestēniete, ar kuru laulība noslēgta 1950. gada 4. maijā) pārnāk uz Ērgļiem. Acu slimības dēļ Jānim Pļaviņam ir jāmaina darbs. Grāmatveža profesija

jāatstāj un viņš kļūst par Ērgļu MTS naftas bāzes saimniecības vadītāju. Acu vaina padodas ārstēšanai grūti. Draud aklums. Piešķirta 2. invaliditātes grupa.

1964. gadā Jāņa Pļaviņa darba gaitas atsākas atkal. Ērgļu pasta priekšniece Zelma Ļaudaka uzaicina strādāt viņu par pastnieku. Darbs ar cilvēkiem ir saistošs un interesants. Iznēsājot pa mājām preses izdevumus un pensijas, var atklāti parunāties par dzīvi. Viens otrs izkrata savu sirdi, viņš atkal stāsta par savējo un jūt līdzī tiem, kuriem to visvairāk vajag. No 1969. gada Jānis ir Latvijas Neredzīgo biedrības biedrs un sāk darboties žurnālā „Rosme”, kurā publicē aprakstus par biedrības dzīvi. Aizsūta pa rakstam arī uz Madonas rajona laikrakstu „Stars”. Tā paiet seši gadi. Tad kādu dienu Ērgļos ierodas Madonas rajona laikraksta „Stars” galvenais redaktors Jānis Salenieks un aicina Jāni Pļaviņu kļūt par redakcijas literāro līdzstrādnieku. Bija pamanītas Jāņa Pļaviņa sūtītās korespondences un atzītas tās par labām. Pastnieks Jānis Pļaviņš pakar pasta somu vadzī un dodas pretim savam pēdējam darba posmam, kas sagādāja viņam lielu gandarījumu un neaizmirstamus mirkļus trīspadsmit gadu garumā (1970. gada 1. septembris - 1983. gada 1. augusts). Kā saka pats Jānis Pļaviņš - diplomu man nav, bet sajēga ir. Viņa darba lauks ir diezgan plašs, tas aptver Madonas rajona rietumu teritoriju, t.i., Ērgļus, Vestienu, Jumurdu, Liepkalni, Sausnēju, arī dažas citas vietas. Ir satikti daudzi interesanti cilvēki, iepazītas viņu profesijas, darbavietas. Kā tas toreiz bija neizbēgami, maksāta nodeva arī laikmetam un pastāvošajai ideoloģijai. Arī radošais darbs nav bijis nolikts malā. No 1980. gada Jānis Pļaviņš bija PSRS Žurnālistu savienības biedrs. No 1991. gada ir Latvijas Žurnālistu savienības biedrs. Biedra kartes ir saglabātas. Ir vēl kāds darbības lauks, kurā Jānis Pļaviņš darbojies ilgu laiku. Viņš bija Ērgļos Lielā Tēvijā kara veterānu padomes priekšsēdētājs. No 50 kara veterāniem tagad viņš ir palicis dzīvajos vienīgais. 9. maijā, kad Padomju Latvijas pastāvēšanas gados tika svinēta Uzvaras diena, bija jādodas uz skolām stāstīt par saviem piedzīvojumiem karā. Uz ko balstījās viņa kara stāsti un atmiņas? Karš ne vienmēr bija varonība. Vispirms tā bija stingra disciplīna, kura jāievēro. „Man nav gadījies, ka, dodoties kaujā, aizmugurē stāvētu komandieris ar uzvilktu revolveri,” saka J. Pļaviņš, bet pirms kaujas teica gan: „Labāk krist no ienaidnieka lodes, ne no savējo.” Tas toreiz izteica daudz.

Katrā darbavietā Jānis Pļaviņš ir apbalvots ar Goda rakstiem par godprātīgu un apzinīgu darba pienākumu pildīšanu. Viņa dzīvesbiedre saka, ka vīrs vienmēr ir akurāts, godīgs un precīzs.

Ar ko katra cilvēka mūžs ir bagāts un paliek līdz cilvēku sirdīm un atmiņās? Ar labiem darbiem sabiedrības labā, ar doto sirds siltumu saviem vistuvākajiem - dēlam, mazdēlam, mazmazdēlam. Ap Jāņa Pļaviņa dzīves vietu Ērgļos, Mehanizatoru ielā kuplo viņa stādīto ābeļu rinda. Jānim Pļaviņam pavisam nesen vēl bija iecere izveidot rakstu krājumu par ievērojamiem Ērgļu cilvēkiem ar virsrakstu „Asni sējēju apliecina”. Tādu apzīmējumu var teikt arī par pašu Jāni Pļaviņu.

A. Kuzina

Foto no Jāņa Pļaviņa personīgā arhīva

PASĀKUMU AFIŠA

Zumm kalnos, lejās, „Meņģeļos”...

19:00-21:30 Izstāde „Ērgļu novada dzintars”.

Čaklo kukaiņišu radošās un sportiskās aktivitātes „Meņģeļu” pagalmā ar uguns vīru piedalīšanos. Sirds mīlo dziesmu un deju koncerts ar pārsteigumiem.

21:30-00:00 Dzintara jāntārpiņu uguniņu parāde „Meņģeļu” dīķī.

Ugunīgas dejas kopā ar kukaiņiem un citiem pavasara vēstnešiem.

Pašiem mazākajiem apmeklētājiem iespēja laiku pavadīt auklīšu uzraudzībā.

Dzintarceļš Brakos

20.00 – 21.00 Literāri muzikāls sarīkojums „Dzintarsaule” (piedalās Vita Krūmiņa).

21.00 – 23.00 Aktivitātes un darbnīcas Braku teritorijā.

- Dzintara meklētāji.
- Mana rotaslieta.
- Dari, domā, veido!
- Dzintara dziesmu vakars.
- Nakts orientēšanās. Kontrolpunkti - dzintara skalošana; saules uguns enerģija; dzintarkrāsu ceļš; rūdijumu un pārbaudījumu taka; slīpēšana, vilēšana un darināšana; dzintara akmentiņu spēles.

20.00 – 23.00 Atrāciju parks „Braku takas” - kāpelēšanas un rūdijuma trase dzintara meklētājiem. Maksas pakalpojums - ar īpašām Muzeja nakts atlaidēm.

23. maijā plkst. 19.00 Sausnējas estrādē

muzeju nakts ietvaros viesosies Vietalvas amatiereteātris ar **B. Jukņevičas joku lugu „Ak, šī jaukā lauku dzīve”**

28. maijā plkst. 15.00 Ērgļu saietā namā

3. nozīmīgu dzīves jubileju godināšanas pasākums „Atļauj saviem gadiem ziedēt”

14. jūnijā plkst. 10.00 Atceres brīdis un ziedu nolikšana

pie Komunistiskā terora upuru piemiņas akmens skvērā pretī Ērgļu novada domes ēkai

14. jūnijā Komunistiskā terora upuru dienai veltīts atceres brīdis Sidrabiņos

22. jūnijā Sidrabiņu parkā

Jāņu ielgošana kopā ar pagasta pašdarbniekiem

23. jūnijā plkst. 20.00 LĪGO VAKARS ĒRĢĻOS

Ērgļu teātra uzvedums un Jāņu nakts balle kopā ar grupu „Nakts pastaiga” no Rēzeknes Svētku ballē - ieeja brīva

Apsveicam!

*Apsveicam ērgļeniešus,
sausnējiešus un jumurdiešus
nozīmīgās dzīves jubilejās!*

Alfreds Bubens
Lubova Kokina
Danute Lakstīgala
Anna Lapiņa
Elga Platā
Staņislavs Platpīrs
Ruta Ābeltiņa
Lilija Jesere
Skaidrīte Pilsētniece
Ruta Prusaka
Lonija Bērzkalne
Velta Dzenīte
Velta Fogeļe
Milda Sotaka

PATEICĪBA

No sirds pateicos Sausnējas pagasta kolektīviem, Ērgļu kolēģiem par produktīvo, jauko sadarbību 13 gadu garumā! Ikkatrs iepazītais cilvēks paliks neizdzēšamā atmiņā. Paldies par pozitīvām emocijām! Maziniet raizes, vairojiet dzīvesprieku, dzīves pieredzi! Lai katram veselība!

Terēze Kārkla

„Ērgļu Novada Ziņu” izdevumā Nr. 4 (89) ievietotās krustvārdu mīklas atrisinājums

Horizontāli: 7. „Marica”. 10. Avilis. 11. Trapers. 12. Mičela. 13. Klanis. 14. Lapas. 16. Sidrs. 17. Vaasas. 21. Sietiņš. 22. Sirtaki. 23. Fajanss. 25. Maliena. 26. Klase. 29. Murds. 30. Kaska. 35. Kupica. 36. Aglona. 37. Korunds. 38. Aigars. 39. Tituls.

Vertikāli: 1. Marija. 2. Dineja. 3. Latas. 4. Vasks. 5. Rikava. 6. Sitiņa. 8. Kalniņš. 9. Remarks. 15. Paipala. 18. Sekanss. 19. Liena. 20. Ērgle. 24. Stumbre. 25. Mediāna. 27. Laucis. 28. Slidas. 31. Atlēts. 32. Kankle. 33. Raksa. 34. Masts.

Informācija Ērgļu bibliotēkas apmeklētājiem

Tuvojas vasaras atvaļinājumu laiks, tādēļ vēlos vērst uzmanību uz izmaiņām bibliotēkas darba laikā **no 1. jūnija līdz 1. septembrim.**

Pirmdienās	slēgts
Otdienās	10-18
Trešdienās	10-18
Ceturtdienās	10-18
Piektdienās	10-18
Sestdienās	9-14

Informācija grāmatu un žurnālu lasītājiem
Jūnijā tiks veikta bibliotēkas krājuma inventarizācija. Lūgums laicīgi nodot atpakaļ bibliotēkā paņemtās grāmatas un žurnālus.

Sarmīte Dreiblete Ērgļu bibliotēkā

KĻŪDAS LABOJUMS

Ērgļu novada Ziņu 2014. gada aprīļa numurā rakstā SIA „Vides pakalpojumu grupa” **informē**, teikums pareizi jālasa šādi: **2014. gada 1. martā SIA „Vides pakalpojumu grupa” uzsāka atkritumu izvešanu Ērgļu novadā.**

Apsveicam!

LĪNU BĒRZKALNI un ARVI PIZELI
ar dēla JĒKABA BĒRZKALNA
piedzimšanu;

SANTU un JĀNI SMEIĻUS
ar dēla TOMA piedzimšanu.

LIELAIS PALDIES

Mēs, SAC “Kastaņas” darbinieki kopā ar iemītniekiem, sakām lielu paldies mūsu kaimiņiem – SIA “Conatos BIO energy” biogāzes rūpnīcas vadībai par finansiālu atbalstu dažādu svētku svinēšanai un organizēšanai mūsu iestādē.

Esam pateicīgi arī Zintai no “Braku” mājām ar Ērgļu vidusskolas 7. klasi par skaisto priekšnesumu. Kā arī liels paldies muzikantam Uldim Vabulim, kuru mūsu mājā iemītnieku aprindās jau sauc par savējo muzikantu.

Aprīlī mūs apciemoja jaunieši no fonda “Debesmanna” ar Lieldienām veltītu koncertprogrammu. Jaunieši bija sarūpējuši katram iemītniekam mazu dāvanīņu - saldumiņu, par ko liels paldies. Aktīvie jaunieši mūs apsolīja apmeklēt arī turpmāk.

25. aprīlī pie mums bija atbraucis Meņģeles kultūras nama pašdarbnieku amatiereteātris, lai izrādītu Leldes Stumbres drāmu “Sestdienas vakars”. Iestādes zāle bija apmeklētāju pilna.

Esam no sirds pateicīgi visiem, kas mūs atbalsta, kā nu kurš to var: ar koncertiem, teātra izrādēm, dejām, finansiāli vai arī vienkārši ar padomu.

Evija Millere, SAC “Kastaņas” sociālā darbiniece

AICINĀJUMS

2014. gada 26. jūlijā notiks vējaviēšu salidojums

Jumurdas bibliotēka aicina ikvienu iesaistīties

eksponāciju papildināšanā ar savā rīcībā esošajiem vizuālajiem un rakstītajiem materiāliem (fotogrāfijām, attēliem, vēstulēm, dokumentiem, dienasgrāmatām, iespiestajiem materiāliem), kuros atspoguļojas Vējaves dzīve vēstures gadu gaitā.

(Materiāli pēc ieskenēšanas tiks atdoti īpašniekam.)

Materiālus lūdzam iesniegt bibliotēkā **līdz 1. jūlijam.**

Ar īpašnieku piekrišanu fotogrāfiju un attēlu elektroniskās versijas tiks iekļautas Latvijas Nacionālās digitālās bibliotēkas *Letonica* projektā “Zudusi Latvija”, tādējādi saglabājot to nākamajām paaudzēm.

Jūlijā ar visiem iesniegtajiem materiāliem un bibliotēkas fonda materiāliem varēsiet iepazīties Jumurdas bibliotēkā.

Pieminam mirušos

Zilvija Kuropatkina
mirusi 72. mūža gadā;

Vija Avotiņa
mirusi 82. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBA

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopojā: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA “ERANTE”, Madonā, Saieta laukums 2. Datorsalikums. Ofsetspiedums. Metiens 550 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.